¶ Verborũ præterita & supina.

¶ GRAMMATICE PRIMA PARS Roberti VVhitintoni L.L. nuperrime recensita, Liber quintus.

De verborum præteritis & supinis cum commento necnon interliniari dictionũ interpretatione.

¶ Eiusdem Roberti VVhitintoni Tetrastichon.

Auctiꝰ exit opus, facit hoc mihi Zoilꝰ acer
Arbiter, is credit nil sine teste mihi.
Imprudens peragit qđ nolit, nãq; nocendo
Prosit, quod cupio conciliatq; mihi.

HVMILIABIT CALVMNIAtorem.

¶Robertus VVhitintonus L.L. Candidis Lectoribus Sal.

GRammaticæ ęditiones certatim (tanq̄ i olympico puluere) ostentare contendunt huius æui cōplures, alius tamen alio more / suo quisq; innitēs iudicio: alium contempsisse videtur. Hic autem breuitati anxie nimium astrictus (vt videatur cōtractior) fatidicæ Themis oraculo non minus abstrusa / excudere certat. Ille vero obsoletorum affectator / inusitatā supellectilem (vt locupletatior censeatur) ferrugineo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora elicere nititur. Itaq; dum populari auræ captandę vela plus iusto turgida protendunt / fit vt vel nimiæ angustiæ vadis: vel vastæ profusitatis abysso / illidantur importuni. Vnde nos mediocritatem cōplectentes, vt quē cautiorem aliena efficiunt pericula, prurientibus auribus neoterica / & exotica relinquentes oblectamēta: istiusmodi Circes cantilenis, vt nō incautus Vlysses, aures obturantes: mediū iter tutius tenere potius elegimus. Neq; si penes alios / ampullata emunctę naris effulgeat gloria / pensi quicq̄ habemus: dūmodo studiosæ pubis vtilitati / a nobis, vtcunq;, consulatur. Quare post varios hybernarū procellarū turbines / quædam lacera & detrita, typographorū incuria facta, resarsimus. quædam etiam noua, ex cōsulto, addēda curauimus. Quod si solito auctior paulo videat cuipiā. In causa fuit quorūdā criticorum momorum latrat⁹: qui sine authoꝝ testimonio / nihil, licet Apollinis oraculo nō min⁹ verū, nobis credere in animum inducant. Neq; me p̄terire possit: q̄ lyncei in nostris carpendis esse solent. At discant velim prius vel sua, cultius ędere: q̄ aliena male taxent. ne male audiant. Authorū, & probatorū quidē, inseruimus non modo testimonia vbi enucleatione opus est. sed etiam annotatiunculas de ijs q̄ rara / & nimis vsitata iudicantur. Postremo ne te fugiat velim candide lector / quoties hæc & similia verba intulero. legitur / lectum est / repertū est / raro. &c. parce & nisi in magno opere vix imitanda censeo. Vale ex VVinandi officina. ix. calendas Ianuarias, Anno nostræ redemptionis supra sesquichiliadem. xx.

LIBER QVINTVS PRIMAE PARTIS grammaticę VVhitintonianæ de verborum præteritis.

❡Prima coniugatio.

coniugationis.
Ræteritum primæ formando
vt amo amas amaui.
ex as facit aui.

❡Exceptio.

to forbed   to cracke
or let.   or barste.
vt vetui.   crepui.
Sed dat ui vetat / & crepat /
to rubbe.   to shyne.
fricui.   micui.
atq; fricare micoq;.

to thondre.   to tame.   to lye in bed.   to cut.   to sounde.   to bynde.
tonui.   domui.   cubui.   secui.   sonui.   nexui.
Atq; tonare domo cubat & seco / sic sono nexo.
to foolde.   to kyll / or sleye.   verbis predictis.   .s.sunt.
plicui.   necui.
Et plicat atq; neco. tamen ex ijs lecta per aui.

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

❡Annotatio.

❡Quedā ex ijs apud authores legūtur etiā in aui. licet rarius. Persius. Excepto si Vetauit.
qd mansuri rubrica vetauit. Cicero de oratore. Nihil sane ad rē pertinet / si qua in Discrepauit.
re discrepauit ab Anthonij diuisione. Catullus in Egnatiū. Et dens hyber a defri- Defricatus.
catus vrina. tāq; a fricaui ductū. Horati⁹ in odis. Intonata fluctib⁹. a tonaui. Flo- Intonatus.
rus per regulam dixit. Copias eius domauerūt. Apuleius. vij. meta. Europam tau Domauit.
ro supercubasse dixit. Hiero. in Ezechiele ca. xviij. Quare mater tua leena inter leo Cubauit.
nes cubauit. Apuleius. j. meta. Presecata gula. a presecaui. Manilius li. v. Aura p Secauit.
extremas resonauit flebile ripas. Horatius. Magna sonaturū des nominis huius Sonauit.
honorem. a sonaui. Seneca de consolatione ad Albinā. Ad summā emicaturus. ab Micauit.
emicaui. Suetonius in Cesare. Ne ancipiti quidē vnq; fortuna preter bis dimica- Dimicauit.
uit. Plynius. Egyptij naues plicatiles humeris transferunt. a plicaui plicatū du- Plicauit.
ctum. Priscianus cum Diomede dicit. necatus ferro. nectus alia vi peremptus. Sz Necatus.
differentia sepe confunditur. Suetonius in Tyberio. Hostes fame necaui. Cicero Necauit.
apud Macrobiū saturnaliū li. iiij. ca. iij. Flaminā ex lignis viridibus factam / atq; Nectus.
ibi inclusum fumo necatum. Ualerius maxim⁹ li. vj. viros suos veneno necauerat.
Quintilianus fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalus. Horatius. Bos ē
enectus arando.

to make thre foolde
to multyplye. to double. as moche.
vt multiplico/aui. duplico/aui. triplico/aui. .i. compositum.

Aui præterito plico dat cum nomine iunctum.

to reply /or re-
to come to lāde. to folde. pete. recito. to foolde.
vt applico/cui. implico/cui. replico/cui. cōplico/cui. .i. etiam.

Sed cum præposito dat ui. dant hæc vel in aui.

to set out/ to lappe to repete. to foolde to praye vpon knees
or shewe. adiunxi. in. recitare. togyder. and handes.
explicaui. applicaui. implicaui. replicaui. cōplicaui. rogo humilit man⁹ plicās.

Applicaui.
Explicaui.
Implicaui.

Ex. ad. in. atq; re. con. solum dat supplicat aui.

Cicero in rhetoricis. Qō in itinere tam familiariter se applicauerat. Pacuuius. Que te explicauit tātis erūnis obruta. Cice. in Pisonē. Criminib⁹ infinitis implicata. Uirg. Implicuitq; comā. Cicero in Pisonē. Familiaritate implicatus. In Uictruuio semper explicaui. in Cicerone sepissime inuenitur. Plyni. Quā sepius ille replicasset/tādē persuasit. Pacuuius in. iiij. syl. Nō ellychnia sicca/nō replicte bulboꝝ tunice/nec oue tantū. replicte ꝑ replicite per syncopā. Sene. in epl'is. Recitator ingētē historiā/attendit minutissime scriptā/arctissime plictam. ꝑ plicitam.

Replicaui.

Lectū est iuuaui apud Manilium li. iij. et apud Salustiū Jugur.

to helpe. to delyte.
adiuto siue delecto. to wasshe. to gyue.

Iuui dat iuuo, laui lauo, doq; dedi dat.

to appere or
to stande by. to coste. remayne.
to stande. ei⁹ cōposita dant iti. vt asto astiti. cōsto/titi. exto/titi.

Stoq; steti format, sed iti dant compositiua.

Annotatio.

Ouidius licēter per syncopā dixit. x. meta. Halcyone lachrymas: ꝛ q̄ par admonet abstit. pro abstitit. Propertius etiā licenter restauit dixit lib. ij. Nec si post stygias aliquid restauerit vndas. Lauo etiā olim fuit tertie cōiugationis. Horatius. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha.

to adde or
.i. cōiugationis. .i. composita a do. to encrease.

Terni sunt flexus quæ do componit, vt addo.

to be sure- to compas/or
ty for. to sell. to dystroye. to beset.
.s. flexus. do. do. do. do.

Sunt primi satis, & venun, pessun, quoq; circun.

Addo sig̃t adiūgo. Uenūdo a venū supino a veneo/ ꝛ do das. sig̃t res permutare ex cōtractu/et ꝯuentione. Satisdo/fideiubeo/promitto per vadem/ siue fidē meam pignori do et re ipsa certifico. Pessundo/cōculco/reprimo/ꝛ pessum do. hoc est cedo vl' retrocedo. Circūdo circūsto/vel circūfundo/vel circūsepio.

De iis quæ tam actiue q̄ passiue præ- tereunt.

to stakker/
to soupe. or stumble. to swere. vt cenaui/vel cenatus sum.

Cœno cum titubo/iuro dant atus & aui

to drynke/or properly
to boll/or quaffe.

Præterito. poto potaui & potus habebit.

¶ Ceno/as/cenaui. hoc est vespertinã refectiunculã facio. Titubo est pedibꝰ vel lingua insistere non valeo: sed hincinde vacillo: vt ebrij aut infirmi. Juro/as. a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam/adhibitis etiã testibꝰ ita seruaturum/acsi ius esset. Poto/as. est idẽ quod bibo. sed bibere est necessitatis/potare aũt luxurie causa: confunduntur tamen.

¶ De formatione compositorũ.

to teche contrary
to loue agayne. and the truthe. to rede agayne.
vt redamo/aui. dedocco/dedocui. relego relegi.

Simplicium norma formabis compositiua

.i. audio. vt a maneo mansi. venit immineo/es/imminui.
vt exaudio/is/exaudiui. contra naturã primatiui. de quo inferius.

Omnibus in verbis/ni regula certa negarit.

¶ Secunda coniugatio.

to be styll/or
to peace. to teche. to be hote.
.s. syllaba. vt sileo silui. doceo docui. caleo calui. .s. ꝯiugationis.

Es vel ui versa formabunt verba secundæ

Lucanus li. iij. Absorpsit penitus rupes et tecta ferarũ. Aug. li. vj. cõfe. Gurges absorbuerat eũ insania Circẽsiũ. Cicero li. ij. philippicoꝝ. In sanguinẽ ciuilẽ exhausit vel potius exorbuit.

to cõmaunde. sorpsi (to suppe) sorbui.

Præteritum. iubeo iussi. psi sorbet uiq;. Beo.

to call. cio cis ciui. idem. to spynne. Dicitur etiam sorbo. is. tertie coniugationis

Et cieo ciui (vt cio quartæ) dat neo neui. Cieo.

to grate as a
tothe/to crake
as a carte/to
crasshe as a
vt stridi. vidi. sedi. tree fallynge. to see. to syt.

In di des mutant stridet video sedeoq;.

Strideo est sonũ violentũ facio/vt currus nõ linitus facit. Calepinus dicit strideo striduі/quo (nescio) authore. dicitur etiã per tertiã strido/is/stridi. Deo.

vt arsi. suasi. risi. to brenne. to counseyle. to laughe.

Si faciunt ex des ardet/suadet/quoq; ridet.

to shyne. to wype or make clene.
vt fulgeo fulsi. & z fulgo tertie. tergeo tersi. & et tergo/gis.

In si verte geo quoties l/præuenit aut r. Geo.

to encrease. to be acolde. to mourne.
auxi. frixi. or exfrigo / is. luxi. to shyne.

Geo. Augeo / frigeo / lugeo. xi ex geo. luceo luxi.

olui. to smell.
to put out. deleui diuisas syllabas. olim. oleui.

Leo. Deleo dat leui, sed ui dat olet, dedit eui.

to growe or wexe
to sacryfyce. to go out of vse. to growe in vse.
vt adoleo adoleui. obsoleo obsoleui. inoleo inoleui. apud antiquos.

Dant eui sua nata, dabant per ui tamen olim.

Olui. Oleui. Oletum. Olo. is. Exoleuit. Adoleuit. Inoleo.

Hora. in epi^lis Una fere dulces oluerunt mane camene. Martialis. Atq; oluere lares comessatore lyeo. Olim oleo fecit oleui. vnde oletū stercus humanū: quia valde male olet. Persius. Ueto quisq; faxit oletū. Ueteres dicebāt olo olis pro oleo. Plautus. Olunt edes arabicas. Cōposita ab oleo vsitatius preteriūt in eui / q; in ui. Plynius. Hoc in totū exoleuit. Tullius. Exoleuit iam ista oratio. Virg. Tu cū mox adoleuerit etas. Augustinus. Miror apud quosdam infideles vnde tam perniciosus error inoleuerit: vt super tumulos defunctorū cibos & vina conferant. Reperiuntur in ui diuisas syllabas, sed apud antiquos. Plautus. Dij deeq; te perdant. oboluisti allium.

to dwell with or to gyder. to remayne. to perseuere or cōtynue.
vt cōmaneo cōmansi. remaneo remansi. permaneo ꝑmansi.

Neo. Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis

to contynue longe. to appere or shewe to hange ouer. to stande out or to shewe fer of.
obmaneo obmansi. vt emineo eminui. immineo / nui. ꝓmineo / nui.

A quotquot retinent. per ui sed cętera formant.

to wrythe / to wrast /
to mytygate / or to swage. to cast / to turne / to torment. to cleue or stycke / to doute. to remayne or abyde.

Ceo. queo Mulceo mulsi, torqueo torsi, hæret dabit hæsi.

to beware or to moue / or
Reo. to cherysshe. to auoyde. angre. to wynke vpon.
vt foueo foui. caueo caui. moueo moui. or et cōniuo. nis. tertie.

Veo. Ex ueo ui formes. ui dat cōniueo vel xi.

De ijs quæ duplex habent præteritum.

to please.
Præteritum ijs duplex. placeo placui placitusq;.
to dyne. to lakke or mysse.
Prandeo dat prandi vel pransus. dat careoq;
to be open.
Cassus vel carui. pateo patui quoq; passus.
to deserue / to do for / to get.
Dant ambo mœreor mœreo merui / meritusq;.

De neutris quæ more passiui prętereunt.

to mourne/or to be heuy/or sadde. to be wounte or acustomed.
Mœreo pro luget mœstus. soleo solitus sum.
to be gladde/or ioyfull. to darre/or to be boolde.
Gaudeo gauisus format, sic audet & ausus.

¶De impersonalibus duplex preteritum habentibus.

to be wery/or yrke. to be sory/to haue pyte.
Tedet pertæsum donat miseretq; misertum.
to be abasshed/ or ashamed. pudet est in iis que turpiter fiunt. piget in iis que cū dāno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit, piget emittit piguitq;.
a tedet. a pudet. a piget. quis rarius.
Tæduit est puditum/pigitum quandoq; reperta.

¶Tedet impersonale facit pertesum Virg. iiii. enei. Si nō ptesum thalami tedecq; fuissent. Reperitur etiam teduit. Hieronymus in ecclesiastico. Idcirco teduit me vite mee. Miseret etiā misertū est. Teren. in Heauton. Sic me dii amabunt vt tuarū misertū est fortunarū. Aliqui dicunt etiā a miseret miseruit/sed vix aut sine authore. Pudet facit puduit et puditū est scd̄m Priscianū. Sil. x. Mens abiit puduitq; fuge Recte dicimus puditurū. Plynius li. xxxvi. ca. xv. Quū puderet viuos/puditurū eēt extinctos. Plautus semel tantū cū abltō pudet coniunxit in bacchidibus. Neq; me neq; te/tuis intus puditum est factus que facis. Piget facit piguit et pigitum est. Statius li. vii. Nec pigitum paruosq; lares humilesq; subire. Pudendū et pigendū gerundia sunt. vnde nomina pigendus et pudendus. Gellius. Neq; pudenda dico/ aut penitenda. Cice. de ora. Non enim pudendo/sed faciendo ꝛc. Ouid. Adde fidē nulla parte pigendus erit. Hec verba impersonalia aliqn̄ personalia leguntur: sed in tertia persona tantum. Teren. in adel. Hei mihi non te hec pudent Luca. li. viii. Semper metuit quē seua pudebunt. Teren. in Phor. Quare obsecro ne plus minusue faxit. quod nos postea pigeat.

Pertesum. Teduit. Misertum est. Miseruit. Puduit. Puditum est. Piguit. Pigitum est. Pudendus. Pigendus.

¶De iis que primam preteriti geminant.

to byte or checke. to promesse/or to be surety for.
Dat mordere momordi, sic spondere spopondi.
to croppe/or loppe. trees/to shaue inde tonsor barbarū. to hange/or to weyghe.
Dat tondere totondi, sic pendere pependi.

¶Exceptio.

to byte or checke agayn. to answere. to loppe downe. to wey/ or pondre.
vt remordeo remordi. respondi. detondi. appendi.
Si componantur geminantia non geminantur.
to lerne. to aske. to gyue. retaliare signt. to requyte. to renne downe. to ren before.
q̄d facit didici. poposci. dedi. repupugi. decucurri. precucurri.
Ni disco/posco/do/ repugno/curroq; de præ.

Apud veteres geminabant. Uarro. Detotonderat forcipib⁹. Ennius. Detotondet agros letos atq; oppida cepit. Plautus i aulu. teste Gellio. vt admemordit hoiem. vbi e pro o posuit. veteres e pro o in iis geminatis posuerunt. vt memordi: spepondi/ tetondi. authore Gellio li. vij. ca. ix. Plautus in tigre apud Gelliuz premorsisset dixit. liquet igitur veteres olim dixisse mordeo morsi/ vt rideo risi.

¶ Tertia coniugatio.

to lycke. — to drynke. — to scratche.
vt lambo lambi. — bibo bibi. — scabo scabi.

Bo. **Præteritum ternæ formans/ ex bo facies bi.**

to wryte. — .s. sum. to be wedded or maryed.

Sed scribo scripsi dat, nupsi nuptaq; nubo.

Lambuit a lambo diuusq; Hieronymus effert.

¶ Diuus Hieronymus li. iudicū. In trecentis viris qui lambuerant aquā liberabo vos. Ibidem. manu et lingua lambuerant aquas. Frequentius tamen lambi.

vt accūbo. bis. accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata

to lye by.
to syt by/ or at the table. — vt accubo bas bui.
vt accūbo. bis. accubui. ꝯiugationis. — literam.

M quoties retinet ternæ sunt. hac sine primæ.

¶ Cōposita a cubo quoties m/ literā habēt in cōpositione sunt tertie cōiugationis. vt occūbo/ is. qđ mori sigt. Sed sine hac litera m/ sunt prime. vt accubo/ bas. qđ idez significat. Uirg. Nec adhuc crudelibus occubat vmbris. i. iacet mortuus. Idez. Seu versare dolos/ seu certe occūbere morti. Secubo/ as et secumbo/ is. idem quod seorsum et separatus cubo. Proper. Miles depositis annosus secubat armis. Liuius li. xxxix. Per iocū adolescens vetat eā mirari si per aliquot noctes secubuisset. Accubo as. iuxta cubo. Sueto. in cesa. Theatrū sūme magnitudinis Tarpeio monte accubans. Accūbo secus sigt. in mensa sedere. Uirg. Tu das epulis accūbere diuis. Concubo/ as. et cōcūbo/ is. p simul dormio. Decubo/ as. et decūbo/ is. quasi deorsum cubo Apuleius. Decubantē excitaui ferā. Colu. li. vij. Est etiā post dormiturā mollioris gnis bos/ q decūbit i sulco. Decūbo/ is. sigt etiā mori. Incubo/ bas. et incūbo/ bis. idē sigt qđ instare. inniti. insidere. inherere. Uirg. Pōto nox incubat atra. Plyni. Celū cardini suo. i. terre incūbit. Recubo/ bas. et recūbo/ bis. idē qđ iacco. qesco. Uirgili⁹. Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi. Idē. In te ois dom⁹ inclinata recumbit. Succubo/ bas. ineor. hinc succubi demones qui sub specie muliebri viris subijciuntur: vt incubi qui mulieres ineunt. Succūbo subeo. hz tamen cubo cōposita q non habet cūbo. vt excubo et non excumbo. Supercubo et non supercūbo. Similiter cūbo habet cōposita que cubo non admittit. vt discūbo/ non discubo. ꝓcūbo/ non ꝓcubo. idē tamen preteritum et supinū est omnibus in ui/ et in itum.

to saye/ or speke. — to leyde/ or to wedde.
vt dixi. — duxi.

Co. **Ex co formabit xi. dico sic quoq; duco.**

to stryke. — to ouercome/ or subdue.

Ico vult ici. format vinco quoq; vici.

to beholde/ or loke. — to entyse forthe.
vt aspicio asperi. — ꝑ blanditias educo.

Icio. **Ex icio facies exi. solum elicio dat**

to entyse fro. to allure.

Elicui, legitur sed pellicui/allicuisq;.

to make. to cast/or to throwe/to flynge.

Feci donabit facio, iacio quoq; ieci.

¶ Specio specis spexi. idē quod video. iā exolevit simplex. Eius tamen cōposita in viu manent: vt aspicio aspexi. Inspicio inspexi. &c. Insuper lacio/cis/lexi. idez quod in fraudem duco. a lax. i. fraus iā obsolevit. Eius tn̄ frequentatiuū lacto/as. i. p blāditias illicio. in viu est. Cōposita vero a lacio mutant a in i vt allicio. i. blande attraho. Illicio induco. Pellicio pertraho. et faciunt allexi/illexi/pellexi. Terē. Is senē p epistolas pellexit. Legitur allicui pellicui (q̄uis rarius) et vt quidā sentiūt potius ab allicco et pelliceo secunde. Piso apud Priscianū. Cuius vnius p̄mio multorum allicuit animos. Varro. Deinde vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamen solum elicui format. Liuius li. iiij. Ad colloquium vatem elicuit. Habuit tamen aliquando elexi electum. vnde electio. Inspicio. Aspicio. Allicio. Illicio. Pellicio.

abstineo/veniā do/seruo (to absteyne/to pardon/to saue)

A parco facies parsi, donatq; peperci.

to fede. to knowe. to growe. to be acustomed.

vt pasco paui. nosco noui. cresco creui. suesco sueui. q̄d et suetus sum.

In sco quod finit/sco dempto ui sibi sumit. Sco.

to lerne. to couet/or to growe. olim glisci et gliscitum.

Disco dat didici. glisco non præteritum dat.

caput inclino/concutio vel conniueo.

to nod with the heed/or to shewe a sygne. to aske of ryght or duty.

Dat conquinisco conquexi, posco poposci.

coerceo/cohibeo/domo. separo vel dirimo.

cōpescui (to refrayne) dispescui (to dyuyde)

O vertunt in ui/cōpesco dis(quoq;)pesco.

Plynius. Nilus Aphricam ab Egypto dispescuit.

¶ De continuatiuorū p̄teritis.

Præteritum patris dant in sco continuata

I am fat.

vt pinguit a pinguesco. i. pingueo iam. hic capus pinguit. i. pinguesit.

Præsentis senium patris quod continet in se.

¶ Aliqui cēsent verba continuatiua siue effectiua in sco carere preterito. quibus rēfragatur Vallensis distinguens preteritū cōtinuatiuoꝝ a preteritis primitiuorum dicens pinguit a pinguesco sig̃t illud q̄d iā effectū est pingue. pinguit a pingueo significat illud quod fuit pingue. Ouid. meta. iiij. dixit. Protinus imbutū celesti nectare corpus. Deliquit a deliquesco.

to clymbe/or to go vp.

vt scando scandi.

Ex do di formes. prendo di non geminabit. Do.

to bende a bow. to hange vp.

to charge a gonne. to wey or pondre or to peyse.

Tendo tetendi dat. pendo formatq; pependi.

¶ Solus Alexander precepit prendo facere prendidi: cui nullus grāmaticorū astipulatur. Et licet Hieronymus vsus sit prendidistis. Valla tamen dicit literam depravatam. et dici debere prendistis. Prendidi.

Tendo.

¶ Tendo/is/a tenue et do. signat extendo vel extraho. Aliquando per translationem insidiari vt tēdere laqueos. Aliquando conari. aliquando tentoria figere. aliquando offerre et protendere. aliquando pergere: vt tendimus in Latium.

vt fidi. fudi. — to cleue in sondre. — to powre forthe/ or shede.

In di do vertunt (n dempto) findere fundo.

scidi (to cut/or dyuyde) — to bete or knocke/or punne.

Scindo scicidi. Descēdo descēdidi.

His addas scindo. format tundo tutudiq;.

¶ Scindo apud veteres geminabat primā preteriti scicidi. Accius apud Priscianū Nō ergo adla (vti predicāt) scicidérat pectus. Descendo etiā olim descendidi fecit. Ualerius Antias apud Gelliū. Deinde funere locato/apud forū descendidit. Laberius apud eundē. Ego mirabar quo modo mihi descendiderant.

.s. cōiugationis. — to buylde/or set togyder. vt condo condidi.

Cōposita a do.

Di duplicant ternæ quæ do dat compositiua.

to hyde.

Abscondo dat abscondi, nunq̄ geminat di.

to playe or mocke. vt ludo lusi. — to hurte. ledo lesi. — to shytte. claudo clausi.

Do si vocalis/vel diphthongus prȩit/in si

do post vocalem.

to rumme as an asse. — de quo in scda in coniugatione.

Vertitur. at rudo dat rudi. stridoq; stridi.

to stryke or bete with a hambre/or to prynte.

ferrū percutio vt aliquid ex eo fiat. — to let a farte.

Cudo dat cudi/nō cusi, pedo pepedi.

to lyght as a byrde. — a sedeo mutuatur. to fall. — to truste. olim fidi habuit.

Sido dat sedi, cecidi cado, fidoq; fisus.

Cudo.

¶ Cudo/is. Diomedes cū Carisio et Phoca/cusi vel cussi in preterito habere cōstituunt. qd authoritate pbari nō pōt. Ideo Priscianus dicit habere cudi tm̄. Uirg. i. enei. Ac primū silicis scintillā excudit Achates Suscepitq igne foliis. Excudit (Seruio teste) est preteriti tpis. Diomedes p hūc Uirgil. locū affirmat melius habere cudi.

cū diphthongo.

Verbero/scindo/neco signans dat cȩdo cecidi.

to departe. — to gyue place.

Cessi dat cedo/discedo siue locum do.

Cedo.

¶ Cedo signat verberare vel flagellare. Teren. Uerberibus te cesum in pistrinū dedā Daue. Item excindere. Cice. Aut eius partes: quasi mēbra quedā cedēda. Signat etiā occidere et necare. Uirg. ij. enei. Ceduntur vigiles.

¶ De cōpositis a cædo & cado/& cedo.

to kyll. occido. — to cut downe. excido. — abcido to cut fro.

Longam compositis i/præbet cædo cecidi.

to fall downe. vt occido. — excido (to fall fro. — to fall in. incido. — to fall fro. decido.

I curtam cado dat, e longam cedoq; cessi.

to drawe. vt traho traxi. — to cary. veho vexi. — to couer. tego texi. — to rede. — to gyddre. vt colligo collegi.

Ho, Go.

Ex ho/go/fac xi, legi lego, nataq;. præter

to vnderstand. to loue. to despyse.
intellexi. dilexi. neglexi.
Hec intelligo/diligo/negligo, quæ faciunt xi.
to blowe a trumpet. Hiero.li.nũeri. Si semel clanxueris
tuba sono vel cano. venient ad te.
Clanguit a clango legitur raro tamen vsu.
Ago habet supra xx.sigta.de quib9 Calepinũ consule. annotatio
to do. to dryue. to lede. to rule. to lyue.
Aegi format ago, rego rexi. degoq; degi.
to touche. to shyne. to breke or barste.
Tango facit tetigi, si fulgo, frangoq; fregi.
to rechate/rei agge/
to prycke. or checke agayne.
Dant punxi raro, at pupugi pungo atq; repungo,
vt compungo compunxi. inde compunctus penitens.
Sed punxi solum formabunt cætera nata.
¶ Dicitur et fulgo/gis.&fulgeo/es. Virg. vi. Ille aũt parib9 quos fulgere cernis in armis. Idẽ li.ix. Auroq; effulgere fluctus. Luca.li.x. Fulget gemma toris.& Iaspide fulua supellex. ¶ Pungo pupugi sepius q̃ punxi facit idem qd stimulo vel morsum et aculeũ infigo. Veteres (author est Gellius) dicebãt pepugi. ¶ Repũgo sigt vicem reddere/retaliare/vel remordere: et facit repupugi. Cice. Lentulo. Darẽt mihi ipsi aliũ Publiũ/in quo possum eo4 animos mediocriter lacessitus repugnare. qñ aũt de ratione vel calendario loquimur facit repunxi. Author est Priscianus. Cetera cõposita faciunt solũ punxi: vt cõpungo cõpunxi. totum pungo/ferio. Inde cõpũctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo.

Fulgo. Fulgeo
Pungo.
Repungo.
Expungo.
Dispungo.

to synge.
Præteritum triplex dat pango, nam cano signans
inde compingo. to
ioyne togyder.
to ioyne or pece. to make a cõuenaunt.
Dat panxi, iungo pegi, pepigiq; paciscor.
to make water/or to pysse. nisi apud veteres solum.
Meio dat minxi, nunq̃ aut raro lego mingo.
¶ In io per i/consonantẽ vnicũ legitur verbũ meio/qd minxi mictũ facit. et idẽ est qd vrinã facere. Persius. Sacer est locus/pueri extra meite. Hora.ii.sermonũ. Ditior aut forme melioris meiat eodem. Marci. Minxisti currente semel Pauline carina. Meiere vis iterũ/iam palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem non tantũ meiere fas est. Catullus Meientis mule cunnus olere solet. Et quanq̃ in quibusdã libris legitur mingentis mendose tñ oim doctissimorũ testimonio. etiã in sacris literis. Nõ reliquit vsq; ad mingentem ad parietem. librario4 vitio fit. vbi diceret meientem. Et licet olim dixerũt mingo/pro quo nos meio. tñ elegantius est meio.& vix vsq; reperitur mingo. A meio cõposita immeio et permeio. Hora. Hunc permixerunt calones. A meio mictito frequentatiuũ. et micturio. Diomedes dicit. Meio meii. sed in vsu est minxi. Io.

Meio.

to go.
to wype/or pergo perrexi:
make clene. to bowke. to sprynkle. to ryse vp.
vt tergo tersi. mergo mersi. spargo sparsi. vt assurgo assurrexi.
Ex go cum præit r/fac si, rexi rego nata, R ante go

to frye. to doute or to fetche a cōpasse. to tourne downe.

Dat frigo frixi, nil præterit ambigo vergo.

Ambigo. ¶ Ambigo/is. ex am et ago/b interposita euphonie causa. sign̄t circūago ꝛ circundo. vel dubito. nullū habet preteritū aut supinū apud doctos lꝫ ambactū. vnde ambactus. i. circūdatus. Itidē
Vergo. vergo/is. qđ versi versum debuit facere: sed neutrum est in vsu. Nec qđ Diomedes dixit verxi. ꝛ sign̄t declino. quanq̄ aliqui precipiūt ambegi: nusq̄ legitur plus valet doctorum authoritas.

to quenche/or restayne.
vt restinguo restinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Guo. Ex guo xi formes. vnguo per ui dedit olim.

Stinguo. Instinguo. Distinguo. Ungo. Tingo.
¶ Stinguo stinxi stinctum. obsoleuit signs deleo eiꝰ tamen ꝯposita in vsu sunt. Extinguo extinxi. i. deleo/occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo extinguo vel cohibeo. Distinguo discerno. vnguo guis vngui. ꝛ vngo/is. vnxi. fm̄ Priscianū ꝛ Calepinū dicuntur: quasi vnū ago. vngendo eni vnitur et copulatur caro. At Seruius vngo semꝑ sine u/ante o scribi censet. cui astipulanꝶ docti. licet olim dicereꝶ vnguo vngui. Tinguo cū u/post g/teste capro. i. immergo/colorem indo. vt tinguo pannū. Plures tamen dicūt tingo sine u. vt est illud. Qui intingit mecum in paropsyde.

Lo. Mo. Xo. To. O mutant in ui. lo/mo/finitaq; xo/to.

Colo. Gemo. Sterto.
¶ Preteritū in ui diuisas syllabas emittunt finita in lo. vt colo colui ꝑ adoro. venero: exerceo habito diligo. duco. orno. Finita in mo: vt gemo gemui. qđ est sonum e pectore pre angustia emitto sign̄t etiā canere et flere: sed iis ferme auibus que flebilē vocē emittūt. vt turtur/palūbꝰ. ꝛc. Finita in xo: vt nexo/is/nexui. pro ligo. Diciꝶ etiā nexo/as/ui. in eadem significatione frequentatiua a necto/is/nexui vel nexi. Finita in to: vt sterto/is/stertui. i. dormio et sonū altū dormiendo emitto.

¶ Exceptiones.

to put forthe/or aback.
eiicio/remoueo. to plucke idē qđ extirpo/amoueo/traho.

Dat pepuli pello, vello velli quoq; vulsi.

to take vp/or brynge vp/ or to haue a chylde by. to prayse or magnifye. vt extollo extuli. to lyfte vp. attollo attuli.

Sustulit & tollo donat, sua nata tuli dant.

to syng with instrumēt. to salte/or spryncle with salte.
psallo psalli, cū p. sallo salli sine p. to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p li sallo. fallo fefelli.

Vello. Tollo.
Vello velsi vel vulsi. Virg. Cynthius aurem vellit et admonuit. Idem. Nec patris Anchise cineres manesve reuellit. Seruius negat vulsi latine dici: sed fallitur. Luca. li. iiii. Castrorū siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo cōposito sustollo sustuli mutaꝶ. olim geminato preterito tetuli. Teren. in an. Nūq̄ huc tetulissem pedē. sign̄t eleuo: vt tolle caput. ꝑ capio ꝛ aufero. Hora. tolle q̄relas. pauꝑ eni nō est cui rerū suppetit vsus. Et differo. Plau. Oēs tollo ex hoc die i aliū diem. Et suscipio: vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Teren. Quicq̄d peperissent decreuerūt tollere.

.s. olim.

Cæculit a cello quondam. sua nata culi dant.

to stryke. ꝑcello ad animū/percutio ad corpus.

Percello. Perculit & perculsi percello quoq; format.

¶ A cello/is. i. cedo et frango. ceculi. qđ exoleuit. venit ꝑcello qđ ꝑculi et ꝑculsi facit. rarius tamen perculsi. ꝛ procello eiusdem significationis. idē qđ percutio et euerto proculi/ꝛ recello reculi pro humilis fio et reclinor. interdū actiue sign̄t reclino.

cellui in preterito.

Celluit a cello sine diphthongo & sua nata.

¶ Cello sine diphthongo idẽ qđ cedo cessi. iam absoleuit. eius tamẽ cõposita tã secũ de q̃ tertie ↄiugationis in vsu sunt: et preteritũ in ui faciunt. vt excello vel excelleo excellui. idem quod precedo vel supero. Inde excelsus et precelsus. Lactanti⁹ li. vij. Qui omnes licet eloquentia excelluerũt.

¶ Exceptiones.

to drawe wyne/or ale:
to speke or shewe.
vt prompsi. sumpsi. profero/eloquor/expono. to take vpon.

O vertunt in psi cum p/promo quoq; sumo, Mo.

to kembe/or
to dresse.
orno maxi-
me capillos. to take awaye. to presse or prynte/
to tred vnder. to bye.

Et como demo, pressi premo, vult emit emi.

¶ Promo/is. sigt extraho vel pfero. Plautus. Prompsisti tu illi vinum. Et eloquor. Lactan. li. v. longũ est vniuersas virtutis species promere. Etiã expono. Virg. Leti q̃ cano se robore promunt. Inde promus qui esculenta et pocilenta promit. sicut cõdus q̃ condit. Sumo sigt multũ et pene nimiũ mihi tribuo. Cice. p Planco. Quanq̃ nõ mihi tantũ sumo iudices/neq; arrogo. Sigt accipio. eligo. conduco. ↄsumo ipendo. Cõsule Calepinũ. Como/is. orno maxime capillos. Demo/is. aufero. Premo/is. calco/vel innitor alicui rei cũ pondere. Item firmo/vexo/effodio/insequor/insisto/vrgeo/abscondo/expello/exhibeo. Cõsule Perottũ. Emo p comparo aut mercor.

to foolde. to bynde.
vt plexi vel plexui. nexo vel nexui. to kembe. to knyt or bynde.

In xi/siue xui/mutant to pectere necto.

to turne. to foolde.
nexi. plexi. to bende. to punysshe. to turne.

In xi cto flecto plecto. verti dato verto. cto.

Flecto sigt inclino/voluo/duco/curuo/moueo. Plecto sigt percutio vel punio. Hora. Quicquid delirant reges plectuntur achiui. Etiã pro flecto inuenitur aliqñ habere plexui. Hiero. li. iudicũ. Si septem crines capitis mei licio plexueris. Pecto etiã olim pectui fecit/vnde pectitũ. Colu. li. xxxi. Preparate sunt et pectite lane. Et alibi. Verum vbi iam pura discrimine pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto. peto tiui. mittoq; misi.

Plynius. Lactuca syluestris sanguinem sistit.
Pro represento. Vt sisterẽt eũ dño. i euãgelio.
to make to stande/or to stoppe. a statuo.

Sisto stiti actiuũ cum natis dat/statuiq;

Interdũ. neutrũ stetit a sto præterit/aut nil.

Sisto/is. actiuũ habet stiti in preterito et statũ in supino: ex sententia Gellij. licet Priscia. nihil habere dixerit. ⁊ sigt starefacio. vt siste lachrymas. i. flere desine. Sisto neutrũ vel a sto stiti. mutuat/vel nullũ habet preteritũ neq; supinũ. ⁊ sigt idẽ qđ sto stas. Eius ↄposita habent idẽ preteritũ cũ ↄpositis a sto. ⁊ idẽ sigñt. Assisto astiti idẽ qđ asto astiti. Consisto et consto. Resisto et resto. ⁊c. Aliqñ sisto a statuo capit preteritũ. Plau. in Bacchi. Nauem extemplo statuim⁹. i. stitim⁹. hoc est stare fecimus.

to dygge. to flee awaye. to sethe/to rype/to dygeste.

Dio. Gio. Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi.

Quo. to shake. moueo/cōcutio. quassi Carisio teste non est in vsu. to shake or stryk. vt concutio concussi.

Vult quatio quassi. formant cussi sua nata.

¶ Cōposita a quatio sunt concutio. percutio. decutio. Excutio idē qd expello. Incutio. i. insero. discutio. i. examino.

mono syllaba. to suffre. vt sino siui. to sowe. sero seui. to lappe/ or turne. voluo volui. to put or set.

No. Ro. Vo. In ui uo, ro, uo, mutes. pono posui dat.

to synge. to agre/or synge togyder. vt cōcino cōcinui. to dyscorde/or Jarge. occino occinui p diuisas syllabas.

Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamē occanui dixit (teste Seruio) per primā vocalē. verba Salu. primo historiarū sunt. Iussu Metelli cornicines occanuere. sed antiquitatē est secutus. Cano eni solebat habere canui et canitū. Diuus tamē hieronymus (quo nihil tersius) dixit in apo. Qui erant tuba canituri. habuerūt ei⁹ ꝯposita etiā (Probo teste) preteritū accini/concini. ꝛc. Unde in vigilia dn̄i canitur. De quo ꝓphete precinerunt.

to get. idē qd genero. to dresse with pytche/rosen/or ony thynge that cleueth. lino est aliquid supinduco qd inhereat.

No. Dat gigno genui, lini aut liui lino leui.

Cerno olim cerni fecit. Liui⁹. Stolide ferocē viribus cernerat. to se or beholde. to despyse or set nought by. to cast downe/ to sadle a hors/ to make a bed/ to pane a strete.

Cerno creui. sperno spreui. sternoq; straui.

to despyse. to leue or forsake.

Quo. Temno dat tempsi, linquo donat quoq; liqui.

Lino habet triplex preteritū lini liui ꝛ leui. Quinti in declamatiōe Ceci. Et ne qd sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietē linisti. Colu. li. vltimo. Multi cum semel noua dolia vel seria crassa gummi liuerūt: vna in perpetuū gūmitione contenti sunt. Cato de re rusti. vbi tēperate tepebit cuminū indito/postea linito. Si recte leueris in dolium quinquagenatum pedum quattuor satis erit.

to seke. to breke/bruse/to punne. cōminuo. frico. tundo. to ren.

Quæro quęsiui, tero triui, curro cucurri.

to ren before or ouer go. precurri et precucurri. to ren downe. decurri vel decucurri.

Præ, de, sed iunctum/curri dabit atq; cucurri.

¶ Precurro facit precurri et precucurri. Teren. in heer. Una illarū interea propere precurrit. Plautus in Am. Me captas/qui tute ab naui clāculum alia via precucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Uirg. ij. Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

to brusshe/to roote/
to drawe/to turne vp. to bere /or to
verri vel versi rari- brynge.
us tamen versi. to make or do. to bren or grene.

Ri vel si verro, gessi gerit, vro dat vssi.

Pro texo serui sero, semino plantoq; seui.

to set or plante. to afferme or graũt. to graffe/or brynge in.
vt cõseui vel cõserui. asseui vel asserui. insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui / sero nata con, ad, simul inq;.

emitto vel circũfero aut
.i.p diuisas to cõpasse. to leue. extendo. circuindo.
syllabas. circũserui. deserui exerui. obserui.

Diuisas per ui tantum sero cætera nata.

¶ Sero/is/seui satum.semino siue planto. Lactan.li.ij. Terrã studiose coluit: ac vinea sua manu seuit. Et generare. vnde satus. Et Juppiter dr deoꝝ et hoim sator.i. genitor. Aliqñ admoueo/tero ordino. hinc series.i.ordo. et sic facit serui sertum. Ennius. Quã tanto studio seruit hinc sertus/a/ũ.i.cõtextus. Lucanus. Accipiunt sertas nardo florente coronas. Eius cõposita assero/consero/insero. pretereũt tã in eui/ ꝙ in ui. Reliqua composita solum in ui diuisas syllabas: vt dissero disserui.i. enarro vel declaro. Desero deserui. relinquo. ⁊c̃.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco.

.s. antiquo cum natis.

A fuo sicq; fui sum, sed possum potui dat.

to take. to coueyte.

Cępi dat capio. format cupioq; cupiui.

to be wyse/to sa-
to take fro uer as meet/or
vyolently. to haue a sent.

Dat rapio rapui, sapio sapui atq; sapiui.

to bere a chylde. to open. to perceyue.
to lyue. to brynge forthe. .i. nata. vt aperio/comperio.

Viuo dat vixi. pario peperi. sata quartæ.

¶ Sapio/is/facit sapui vel sapiui.⁊ sigt saporẽ habere. vt hic cibus bene sapit. Aliquando saporẽ indicare. vt hoc lac sapit adustionẽ. Jtẽ ad alta transfertur. vt verba tua sapiũt stulticiã/vel heresim. Aliqñ sapiẽs sum vel bñ sentio. Marcialis. Nubere vis prisco: non miror paula sapisti.p sapiuisti. Neui⁹. Quãto ego plus sapiui. Plau. in rudẽte. Magis sapuisset si dormiuisset domi. Aug li.j. de ci. Tribulationis tpe probauerũt ꝙ recte sapuerint. Olim dicebant sapio/is/iui/pire. quarte nũc tãtum terne. Eius cõposita desipio et resipisco idẽ habent preteritũ cũ sapio in iui /et ui. Desipio i. insipienter ago. deliro et a sapientia decido. Ei⁹ cõtrariũ est resipisco Nã resipio in vsu est raro. et sigt ad mentẽ redeo. Desipio in vsu est. desipisco nusꝙ. Lactan. li. vj. diui insti. Resipiscit eni: ac mentẽ suã ꝗsi ab insanta recipit/ quẽ errati pudet. Jdẽ li.ij. Aniliter desipuit. Cice. M. Celio. Jn ꝙ cũ obiurgaret quod nimio gaudio pene desiperem. Cice. li. iiij. ad atti. Vix aliquãdo te authore resipiui. Afranius. Equidem non resipui postꝙ pectus leticia est onustũ.

to scrape. to russle/or bustle.
vt scalpo scalpsi. strepo strepui. to barste.

Ex po psi facies, dat ui strepo, rumpoq; rupi,

Po,

¶ Verbis desinēs in po/facit psi. vt scalpo/repo/clepo/carpo/serpo/sculpo. Addunt aliqui crepo crepui quibus haud assentior/cū tertie nullo testimonio inueniūtur cōiugationis.

to prouoke. to go to se. to go to do.
vt lacesso lacessiui. vt visi. facessi.

Ex so fac siui, tantum si viso facesso.

So.

to go to take
or do.
capessi. aliqñ capessiui. to bake.

Atq; capesso/aut ui. de pinso pinsuit exit.

¶ Verba in so faciunt siui. vt lacesso siui. arcesso. accerso. i. eo ad vocandū. Sed viso facesso solū si faciūt. vt capesso qd aliqñ facit siui. Aug. li. ij. de ciui. Eschines cū adolescens trategias actitasset. rempublicā capessiuit. Pomponius. Neq3 molis molui neq3 palmis pinsui.

to delaye
to make sharpe. to accuse. with water.
vt acuo/is/acui. arguo argui. diluo dilui. to rayne.

Vo.

Semper uo mutes in ui. donat pluo pluui

to buylde. to kerue. to ordre.
Calepinum lege de struo. habet multa significata.

Atq; plui. format struo struxi. sic fluo fluxi.

Pluo raro legitur nisi in tertia persona singulari. Liuius li. ij. Lapidibus pluuisse ferunt. In genesi. Nō eni pluerat dñs sup terrā. Tibul. ij. Multus et in terris deplueritq3 lapis. Quintilianus. Cū cenaculum eius perplueret.

¶ Quarta coniugatio.

vt audio audis audiui. coniugatio.

Iui præterito facit ex is flexio quarta.

vt audiui vel audij
per syncopam.
a tero. a sino. .s. verbū.

Ni triui/siui/det ij quodcunq; dat iui.

¶ Omne verbum faciens preteritū in iui. potest per syncopam emittere in ij. vt audiui vel audij. his duobus exceptis. triui a tero/et siui a sino.

Carisius est author cū Prisciano.
to chaūge money. to enstable.
cambio cambiui vel campsi. .i. firmo/stabilio.

Cambio ui vel psi. format xi sancio vel ui.

to clothe.
.i. vestio. et inde amictus vestis.

Dic amicit per ui, per xi reperitur & iui.

Cambiui. Campsi. Sancio. Amicio.

Cambio/biui/vel campsi. i. muto pecuniā. Inde campsor. i. nūmularius. Et campso frequentatiuū apud Enniū legitur. Sancio est firmo. proprie effuso sanguine p hostie immolationē. Luca. Romanas sancire volunt hoc sanguine leges. Pōpo. ij. Sācerat ius vtile ciuitati. pro sanciuerat p syncopam. Amicio facit amicui. teste Diomede Brutus in laudatione Appij dixit. Toga pretexta amicuit. Actius etiā amixit protulit. Inuenitur et amiciui. inde amictus et amiculū.

to come. to lepe.
Veni dat venio/ſalio ſalui/atq; ſaliui.
to here. per me: to hedge/or
taphoram. to drawe vp. compaſſe. Nio.
Hauſit/& hauriuit facit haurio. ſepio ſepſi.
Ouid. j. faſtor. Per flammas ſaluiſſe pecus ſaluiſſe colones. Uirg. geor. iij. Mollib⁹ Rio. Pio.
in pratis vnctos ſalicre per vtres. p ſaliuere dixit per ſyncopã. Haurio humorẽ ex- Salio.
cipio vel extraho. nunc audio Uarro ad Cice. Quũ idẽ quoq; haurierit. p hauriue- Haurio.
rit protulit. Uirg. enei. iiij. Uocemq; his auribus hauſi.

to amende/
to patche. to ſtuffe. to be horſe. to fele/or
farſi/ farſi. rauſi. to vnderſet. vnderſtande.
Sartio/fartio/rautio/fultio/ ſentio/formãt
to bynde.
Ex tio ſi. vinxi & vinciui vincio donat. Tio.
to open. to couer.
vt aperio aperui. operio operui.
Inq; rui mutant rio/nata parit, tamen in ri
to eſpye/or ſee. to fynde by chaunce.
cõperi. repperi.
Hęc duo cõperio/reperis quod p geminabit.

De verborum ſupinis.

to drynke. to ſkynne/or to ſcale fyſſhe.
vt bibi bibitum. deglubi deglubitum. Bi.
EX bi præterito tum ſumpto/conde ſupinum. Deglubo.
Supina verborũ formantur a preterito. vt ea q̃ faciunt bi/tũ ſyllaba adiũcta formant ſupinũ. vt deglubo deglubi deglubitũ ſigt excorio/ vel pellẽ vel corticẽ detraho. Tyberij verbũ eſt. Boni paſtoris eſt tondere pecus/nõ deglubere. Lambi et ſcabi carent ſupinis. de quibus inferius.

to ouercome. to ſtryke
vt vici victum. ici ictum. to make or do.
Ci mutes in ctum cum c, facio dato factum. Ci.
to caſt/ thro-
we/ſlynge/ to ryd or fynyſſhe. to caſt awaye.
or hurlle. vt confeci confectum. abieci abiectũ.
Et iacio iactum. formant ſua nata per ectum.
parco to pardon/to abſteyne/to ſaue or kepe.
Parſi dat parſum, faciet per itumq; peperci.
Parco/cis. ſigñs abſtineo/ꝛ quaſi parce vel parũ tango/veniam do/ꝛ ab vltione abſtineo vel ſeruo facit parſi parſum/et peperci parcitũ. Liui. xxv. Nec dñ eos Capue paſſuros. Plyni. li. xxxiij. Italie parcitũ eſt/vetere interdicto patrũ. Uirg. Parcere ſubiectis et debellare ſuperbos. Parco pro ſeruo: vt cui parcis hec: inde parcus qui ſumptibus parcit. Parco.

poſcitum. diſcitum. vt cõpeſcitum/diſpeſcitum.
Hęc poſco diſco ſata peſco/lecta in itum ſunt,

¶ Priniuita infert hec quattuor habere supina per itū. posco/disco/compesco/dispesco Licet raro sint in vsu. Seneca li. j. de clementia. Ego sum nobilibus adolescentibus expositū caput in quod mucrones acuant. Apuleius apud Priscianū disciturū dixit. de annotatio reliquis duobus testimoniū citat nullū. Quare aduerte lector quoties dico lecta/legitur/raro/vel olim. parce (vel non) imitanda censeo.

to se. / to stryke/or prynte. / to byte. / to hange.

vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Di. Ex di sum formes, primam tamen in geminatis

to shaue or croppe. / to ete. olim.

totondi tonsum. / quod iam non est in vsu.

Præteritis tollas. esum dat edo/dedit estum.

vt comesum et comestum.

Ambo dat comedo. dant cætera nata per estum.

Edo. Comedo. ¶ Edo/es/edi esum. vnde esurus. Plau. Ubi sumus esuri/olim dedit etiā estū quod exoleuit. Ex eius cōpositis solū comedo dat comesum et comestum. Iuue. Et cito rapturus de nobilitate comesa. quod superest. Salu. apud Diomedē. patrimonia comesta. Cicero pro Cluentio. Potius comestū quam epotū in venas atque oēs partes corporis emanaret. Cetera cōposita ab edo tm̄ esum faciunt: vt ambesum.

to cut. / to cleue. / to set open. / to dygge. / to syt.

Hęc scindo/findo/pando/fodio/sedeoque/ L

Dant scissum/fissum/passum/fossum/quoque sessum.

Tunsum vel tusum tundo, sua nataque tusum.

Pando. ¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius gemino ss passum. Cui authorū suffragatur vsus. Uirg. geor. iiij. Profuit et tunsum galle admiscere saporē. Plyni. li. xxj. hec tusa cribrata que vinū quātū possit excellenti.

to tyrne. / to yelde. / to put in.

vt circūdatum. venūdatū. pessundatū. vt additū. deditū. inditū.

Do sic nata datum primæ, ternæ sed itum dant.

to hyde. / absconsum. / to bende. / tentū vel tensum.

Abscondo dat itum raro sum. tendoque tum sum.

to chewe/or cham/or ete. / peditū. to farte.

Mando dat mansum. raroque pepedit itum dat.

Abscondo. Mando. Mansus. ¶ Abscondo absconditū frequētius quam absconsum secundum Diomedē. hiero. ecclesiastes. Deus dabit absconsa sua illi. ¶ Mando mandi (quod secundum Priscianū mandidi habuit) facit mansum. quare supino non caret/licet non adeo frequēs sit. Quintilianus/cibos mansos dixit. Cice. ij. de oratore. Omnia minime mansa (vt aiūt) nutrices infantibus pueris in os inserant. Serenus. Purgatur cerebrū mansa radice pyretri. ¶ Pedo pepedi peditum cuius raro in vsu. Catullus. Subtile ac leue peditum.

to fall. / to bete or sle.

Casum dat cecidi. cæsum quoque cædo cecidi.

s. supino. / vt cōcisum. decisum. excisum. &c.

A cado nata carent/cisum dant sed sata cædo. I

to go downe/or fall downe. / to fall or go backwardes.

Occidit occasum legitur/recidoque recasum.

¶ Cōposita a cado in vsu non sunt. nisi forte occasū et recasum. Hiero. in ps. Ab ortu solis vsq; ad occasum laudabile nomē dñi. Lactan. li. v. Euaniturās breui religiones falsas et occasurā oēm philosophiā nemo dubitauerit. Sueto. in Augustū. Cuncta in ipsos recasura. Cice. ad atti. Id ego puto ad nihil recasurum.

vt legi lectū. collegi collectū. to flye awaye.

Gi mutes in ctum cum c, fugio fugitum dat. Gi

to breke/or bruse. de q̄ diximus triplex habens preteritū.

Frango dat fractum, pango pactum, dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum, sic tango tactum, pungo quoq; punctum.

¶ Satago ambigo et dego carent supinis. de quibus inferius.

Dat fallo falsum, cello dant nataq; celsum. Li

simplex non est in vsu: sed nata sunt.

Cello tamen culsum cum natis, falloq; salsum.

vt Vellam tibi auriculas (I shall wrynge the by the eeres)

to plucke/or wrynge. to put aback/or put out or fro:

Vello dat vulsū, format pello quoq; pulsum.

to take vp/or brynge vp/or nourysshe. to bere or saye.

Mutuo tollo capit sublatum / ceu fero latum.

¶ Cōposita a cello sine diphthongo faciunt celsum. Unde noīa celsus et excelsus: vt sentit Niniuita grāmaticus. participia enī excelsus excelsurus se nūq̄ inuenisse dicit. Cællo cū æ diphthongo cū cōpositis facit culsum: vt perculsum. vñ perculsus participiū. Virg. Quarū sacra fero ingenti perculsus amore. ¶ Vello vulsum. Marcia. Mens est pannice vulsa tibi. ¶ Tollo mutuatur preteritū & supinū a sustollo. & illud sustollo sustuli sublatū apud antiq̄s p simplici in vsu erat. Fero capit preteritū tuli a tulo/is/antiquo. et supinū a lato/as/latū. q̄d simplex exoleuit/eius tamen cōpositum dilato vsurpatur. Cello. Cællo. Vello. Tollo.

to bye. to barste/or breke.

vt emi emptum. rupi ruptum.

Ex mi ptum formes / sic pi cum p præeunte. Mi

to take. vt acceptū. conceptū. preceptū.

Captum dat capio, formabunt nataq; ceptum.

to dawbe.

vt lini linitum. to come.

In tum ni vertes, venio tamen addito ventum. Ni

to synge or prophecye vt accinui accentū/cōcinui concentū.

Cantum datq; cano, centum faciunt sua nata.

Et canitum legitur, raro q̄uis sit in vsu.

¶ Cano olim canui et canitū habebat. Item eius cōposita (vt Probus dicit) fecere accini/occini/precini &c. Unde canitur in vigilia natalis dñi. De quo pphete precinerunt. Hiero. in apo. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano.

to brusshe/or
to roote as a swyn. to mete. to ouer ren /or ren before.

vt verri versum. accurri accursum. vt precucurri precursum.

Ex ri sum facies. primam tamen in geminatis Ri

to forsake/or leue. to offende.

vt reliqui relictum. deliqui delictum.

Demas, & qui ctum format cum c præeunte.

to open. to fynde.

to get/to brynge forthe/or to bery a chylde. vt apertum. repertum.

Pario. Partum vel paritum pario dat, nata per ertum.

¶ Pario/is peperi partum. vnde partus/et paritum. vñ paritur⁹. signt prolẽ produco. significat insuper acquiro vł efficio. Statius. Hosti veniat paritura marito. Terentius in phor. Haud cristimans quanto labore sit partum. Cõposita a pario in ertum faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es.

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to mylke.

Si. Ex si sum formes. donabit mulgeo mulsum

to cherysshe/ or to be chose. authore Prisciano.

Vel mulctum. dabit indulget tum/ rarius in sum.

a torqueo.

Tortum dat torsi, raro torsum. vro dat vstum.

to bere. to sende.

Formabitq; gero gestum. mitto quoq; missum.

Quanq̃ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget.

Tortum. Ursum. ¶ Augu habes vnde corrigas qđ in te tortũ est. Tortus participiũ a supino tortuz. Hora. de arte. Parce detorta tamen. Urgeo (licet grãmatici supinũ habere negent) olim tamen habuit Liuius. Ursus inde/ quũ quonã modo id prestaturus esset percuntantes doceret haud vna asserere pertulit.

vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.

Psi. P prae psi mutes in ptum cum p praeeunte.

sorbitum. pro sorbui.

Sorpsi dat sorptum/ per itum sed sorbuit effert.

vt fulsi fultum. farsi fartum.

L praeeunte vel r/ si quartae vertitur in tum.

vel hauritum. vel cambitum.

Haurio vult haustũ, cambit campsum, ambo vel itum.

Absorptum. Sorbitum. ¶ Hiero. in psal. Absorpti sunt iuncti/ petre iudices eorũ. Luca. li. iiij. Absorpsit penitus rupes et tecta ferarũ. Caper grãmaticus deceptus est. qui negauit sorpsi preteritũ. Sorbui cũ facit supinũ sorbitũ habet fm regulã: licet raro. a quo sorbitio sorbendi actus/ vel liquidus cibus. Inde sorbitiuncula. Persius. Barbatum hoc crede magistrũ. Dicere sorbitio tollit quẽ dira cicute. Haurio facit haustũ et aliqñ (licet rarius) hauritũ. Uirg li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apulei. ij. meta. Lagena facilis hauritu. Idem in. iij. Rorem rigentem hauritũ ista cõfestim vrnula. Facit aliquando etiam hausum sine t. Uirg. iiij. Spero equidem medijs siquidẽ pia numina possunt Supplicia hausurũ scopulis.

nisi mutetur a sto steti.

Ti. Dat sto & sisto statum, neutrum sisto nihil a se.

to assyste/ or to ayde/ or stande by.

vt asto astiti astitũ. assisto astiti astitũ. et sic de reliquis.

Conuertunt in itum. sed iti sto sistoq; nata.

Constatum/ obstatum/ praestatũ lecta aliquando.

vt prestitum. constitum. obstitum. to turne.

Sæpius at in itum donant, verti dato versum.

¶ Sto/as/steti facit statum. similiter sisto actiuū/idē qđ stare facio. a sto supinum mutuo accipit statum. Unde stator qui sistit aliquē ꝑtori/aut dn̄o suo. Uirgi. Siste gradū teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrū a se nullū habet preteritū aut supinū. nisi a sto mutuetur steti statū. et idē sigt. Eiꝰ tamē ꝯposita eundē sensū. idē ꝑteritū et supinū cū cōpositis a sto habent. Quedā etiā cōposita a sto statū in supino habere leguntur (Nā forte olim hec oīa aui et atū habuere) vt constatū obstatū ⁊ prestatū. Statius li. thebaidos. Que sic orsa prior spes ne obstatura pelasgis. Lucanus. Constatura fides superum. Marcia. Constatura fuit megalensis purpura cētum. Liuius. Ursus inde/quonā modo prestaturus esset. ⁊c. Sed in itum potius approbat authorū vsus.

vt amaui amatum. ciui citum.

Vi mutes in tum. poto potum tamen olim — Vi.

Potatum, lauo dat lotum/lautum/atq; lauatum.

¶ Poto/as/olim potatum: nunc potius potū vsurpatur. Uirg. Huc ipsi potū venient per prata iuuenci. Luca. Poture te nile grues. Uirg. Et potū pastas age Tityre. Terentius. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet preteritū. lotū/lautū/lauatū. Tacitus de germanis. Lauti cibū capiūt. Teren. Tene ad symbolū venire vnctum atq; lautum e balneis. Horatius. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatū. admonuit. Terentius in Eunucho. Abeūt lauatum. Ouidius. iij. fastorum. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Cicero ad Uarronem. ix. epistolarum. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum ideo non eget testimonio. Inde lotio/lotor/et lotrix.

to beware/or shonne. to wexe or growe.

Formauit caueo cautum, ac adoleuit adultum,

to fauor. to be wyse/or to vnderstande.

Dat faueo fautum, donat sapio sapitumq;.

to fede. to loose. vt solutum.

Pasco dat pastum, soluo ui vertit in utum.

to lappe. or turne. to seke/or enquyre. a receyuer. inde questor.

Sic voluo, quæro quęsitum dat quoq; quęstum. — Vi.

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/con & ad sata nosco

diuerse nosco.

vt ignosco ignoui ignotum dignotum.

Agnotum legitur, dant cætera nata per otum.

¶ Salustius in Iugur. Neq; inermes ex prelio viros quenq; ignoturū. Nosco notū habet. videtur olim habuisse noscitum. Unde nosciturus ⁊ frequentatiuū noscito in vsu est. Et ignosco participium futuri temporis facit ignosciturus teste Prisciano. Piso frugi li. ij. annali. Quocunq; deliquisset ignosciturum affirmabat. ẜm regulā ignotum et ignoturus facit. Cicero in Cato. Ignoturum alteri quod patrem/alteri quod tutorem secutus est.

Dat serui sertum/seuiq; statum sero. nata — Rui.

Dant sertum atq; situm con, ad, in. sed cætera sertum.

Sero. Sero/is/idē qđ texo/ordino/vel admoueo.dat serui ⁊ sertum in supino. Enniꝰ. Quā tāto studio seruit.vnde sertū/et sertus participiū.i. cōtextus. Lucanus. Accipiunt sertas nardo florente coronas. Sed sero pro planto aut semino/aut genero dat seui ⁊ satū.vnde satus participiū.i.generatus et sator genitor. Ouid.meta.j. Quā Iape

Assero. Consero. Insero. to satus. ¶ Composita a sero:vt assero/consero/insero.faciūt aliqñ in sertū/aliquādo in situm. Assero pro prope sero aut planto facit asseui assitum. Pro libero defendo vel affirmo/asserui assertū. Consero pro planto vel semino cōseui consitum .ꝓ pugno conserui consertum. Insero pro ingero surculū siue germen in aliquā arborem facit inseui insitum.ꝓ immitto vel infero/facit inserui insertum. Reliqua cōposita a sero dant serui sertum.vt Exero exerui exertū.i.emitto extendo. Dissero/edissero obsero/desero:serui et sertum dūtaxat faciunt.

to yeske/to sobbe as chyldre do. to bury.

Singultum singultio dat.sepelire sepultum.

to be solde. to clothe or to araye.

Væneo dat venum,necnon amicit dat amictum.

Singultus. Singultio. ¶ Singultus est quoties spiritus vacans ab humore/in loco spiritui deputato retinetur:hic eni dū emittitur/nec potest erūpere:et distentionē inducit:que appellatur singultꝰ.anglꝰ.the yoske/or rattyll in the throte. Inde singultio singultū emitto. Statius. Semineces pueri trepidas in lumine vite singultāt animas.est frequentatiuū a singultio singultiui. Cato dixit. Mortuus sepelitus est.ꝓ sepultus.

vt tacui tacitum.

Quod dat ui vertes in itum,donat seco sectum.

ui diuisū. Et frico dat frictum,neco nectum,sed mico nullum.

¶ Annotatio.

Lecta seco/frico/siue neco/sono/sic tono in atum.

¶ Sunt lecta apud ꝓbos authores.vt in libri fronte diximus.secatus/fricatus/tonatus.⁊c.licet rarius.

Dat doceo doctum.tentum format teneoqꝫ.

to bake. vt pinsitum/vel pinsum.

Pinso dat pistum,legitur per itum simul in sum.

to be or stande open. to medle.

Passum dat pateo.formabit misceo mistum.

to iuge/or estymate. inde recensum. • vñ recensitū peñ.pđ.

Censeo dat censum.vetus & dat censit in itum.

Pinso. Pinsus. Pinsurus. Pinsor. Pistor. Misceo. Mistarius. ¶ Pinso facit frequentius pistum.facit etiā pinsitū et pinsum. Author est Columella. Colu.li.ij. Panicū pinsitū ⁊ euolutū furfure. Idē pinsus dixit.vt notauit Sulpi. Diomedes quoqꝫ facit participia pinsus pinsurus. Unde pinsor pro pistor. Uarro. Nec pinsorem vllum nossent nisi cū qui in pistrino pinseret farinā. Hinc pinso et pinsito. Uarro. Promēdo diem vt pinsetur. Plau. Qui polentā pinsitāt. Misceo mistuꝫ facit per s/potius ꝙ mixtum per x/si doctis credimus. idem qđ ꝯfundo et perturbo. Augu. Uera ergo simul inordinate permista in vna disputatione. vnde mistarius, vas in quo aqua continetur.vino miscenda. Lucillius. Urceus aut gemma longus mistarius ansa/Et miscellanea libri sunt(vt apud Gelliū)in quibus de rebꝰ multiꝫ

Censeo. Census. Censum agere diuersis tractatur. ¶ Cēseo facit censū.vñ census/us/ui.i.annuus redditus et qđqđ fortunarū quis habet. Itē census dr estimatio rerū ac bonoꝝ facta fm quā tributa pendebantur.anglice.(a taske or taxacyon) Unde censum agere est recensere ho=

minimum facultates. Et censor magister morū. Et recēseo. vnde recensus/us/ui. i. recognitio populi per numeros. Sueto. in cesa. Recensum populi vicatim per dños insularum egit. Recensitū non est a recenseo: sed a verbo antiquo quarte recensio/is/ire qd̄ sigt recēsum agere. vt Ualla docet/ & Placentinus. Et cēsio/ is/ire. idē. Cicero pro Archia. Cū eodē questore fuisse in Asia pmis Julio et Crasso nullā ppli partē esse cēsitā. Claudius li. ij. in Eutropiū. Presto recensitis euoluere secula fastis. Hiero. in iouini. Recēsiti sunt a. xx. annis/ oēs qui poterant ad bella procedere. Recenseo. Recensus. Recensio. Censio.

vt coercitū exercitum
a coerceo. ab exerceo.

Arceo nata in itum, simplex olim dedit artum
vt arcitum.

Vel per itum. careo format cassum caritumq;. ui.

¶ Arceo/es. idē qd̄ pello aut propulso facit arcui licet quidā carere pterito somniēt. Cice. in. xi. Philippica. A progressu arcuit. Sil. li. j. Armauit clausos & portis arcuit hostem nunc caret supino. habuit tñ olim arcitū. vnde arcus/a/ū nomē & arceo/as/ frequentatiuū habuit etiā arcitū: vt ondūt sua cōposita coerceo coercitū. a in i/ mutata. et exerceo exercitum vnde exercitus/us/ui. nomē. i. militū copia. Exercitiū actus exercendi. Exercito frequentatiuum. Arceo. Coerceo. Exerceo. Exercitus Exercitium. Exercito.

to hede. to aske or gyue coūseyle.

Occuluit occultum, consultum consulo donat,
to lepe.

Saltum dat salio quum salto significabit,
to lepe downe. to lepe vpon.
vt desilio desultum. insilio insultum. to salte or powdre.

Nataq; dant sultum. pro condio sale salitum.
.s. supinum.

Sallo dat salsum. dat cum p psallo q; nullum.

¶ Salio/is/salui vel salij signs idē qd̄ salto vel ascēdo facit saltū in supino. et inde salto/tas. frequētatiuū. i. sepe salto siue tripudio. Cuius cpposita in sultū faciunt. vt assilio assultum et insilio insultum. i. ad vel in aliqd salio. Salio aliqñ est p condio sale. et tunc facit salitū cōtra Diomedē. Celsus li. ij. Pisces qui salem nō patiuntur solidi vel saliuntur. Hiero. in Lucā. Qd̄ si sal euanuerit in quo salietur. Liuius Andronicus. Saliturus isthec mittā salem. Cornelius Seuerus. Ad quē saliti pomiliones afferebantur. Salij apud Diomedē. Reliqua cadauera salita. ¶ Sallo/lis. per duplex ll/ tertie coniugationis est eiusdē sigtionis cum salio. pro condio sale. et facit salsum. Unde salsus sale conspersus. et salsus homo qui salibus et scommatis hoiem aspergere nouit vt apud Horatium. Salsus homo. contrarium insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Salustius. Parte consumpta. reliqua cadauerum ad diuturnitatem vsus sallerent. Ueteres etiam per secundam salleo cum ll/ duplici flexerunt. Fabianus apud Diomedē. Cū caro sallet/ diuturnior est. id est cum sallitur. Salio. Salto. Assilio Insilio. Sallo. Salsus.

Altum sic alitum dat alo, format colo cultum. Lui.

Impono impostum fallo, secus impositum dat. Sui.

Raptum formabit rapio. sua nataq; reptum. Pui.

¶ Impono pro fallo facit impostū. vnde impostor qui alios verbis pollicētibus decipit. vel qui supponēdo malas merces/ alios fallit. Inde impostura deceptio p fraudem. Impono in alijs sigtionibus facit impositū. vt pono cū suis cōpositis. Et licet Impono. Impostura.

Uirgilius dicat. cõposita pace quiescit. & alibi. manet alta mẽte repostum. hec per syncopam metri causa profert.

vt acuo acui acutum. pluo plui plutum. imbui imbutum.

Vi ab uo. Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Dat ruo sed ruitum, tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices, legitur tamen arguiturus.

Argutus. ¶ Plautus in pseu. Argutus facinorũ malorũ. Salu li. histo. falsum filium arguituri. Priscianus tñ dicit. Quedã ṽba in utũ supina formant quorũ participia futuri terminant in iturus: et verbalia in itio. vt argutũ arguiturus. tutũ tuitur⁹ tuitio. sputũ sputurus. plutũ pluiturus.

Ruo. Ninuita tamen censet esse ex supino antiquo arguitum. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiij. Ruitura que semper stat moles. Ei⁹ cõposita in rutum tantummodo faciunt. Oui li. epl'arũ. Obrut⁹ insanis esset adulter aqs. Luca. Ossa tulit magni que nondum subruta fluctu.

to encrease. to drawe. to sethe or rype. to ordre or buylde.
vt auxi auctũ. traxi tractũ. coxi coctum. struxi structum.

Xi ex go/ho/quo/uo/cto. Ex xi ctum facies semper cum c præeunte.
vt pecto pexi vel xui pexũ. nexo nexui nexum.

Ex xi siue xui quod cto/xo/dat: facies xum.
to shete/or repe corne. to flowe.

Sed meto dat messum, formabit vel fluo fluxum.

¶ Ninuita dicit (sed sine authore) hec verba mulgeo et mulceo habere xi in preterito: quũ tñ si in preterito habere cõperiuntur. Priscianus (quo nescio fultus testimonio) asserit mulgeo ſm quosdã habere mulxi. ad distinctionem mulceo mulsi.

Mulsum Mulctum. Quum apud probos authores tam mulceo q̃ mulgeo mulsi in preterito/& mulsũ: aliqñ etiam mulctũ in supino faciunt. Uirg. in geor. Qδ surgẽte die mulsere horisq3 diurnis. nocte premunt. Teren. in phor. Emulsi argento sene. hiero. Et sermone cõposito aures populi mulserũt. Cice. in cõtentione Metelli. Permulsa atq3 recreata. Uarro in saty. Capite permulso. Salu. Deinde lenita ira postera die liberalib⁹ verbis permulcti sunt. Gelli. li. j. Nihil adeo in congrediendis hostibus/atq3 in principijs preliorũ ad salutem virtutem ꝑ aptius rati/q3 si per mulcti sonis mitioribus nõ immodice ferocitent.

Sugiturus. Et licet sugeo et sugo ſm authores careant supinis. Augustinus tamen dicit. Multi precones p̃cinerunt adhuc nasciturũ de virgine Maria futurum infantem et sugiturum lac. quũ potius suctur⁹ a sugo diceret.
vt cingo cinxi cinctum.

N xi cũ præeat. n præ ctum iunge supinis.
a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.
Ni fictum/mictum/pictum/rictum/quoq; strictum.

¶ Quoties n ante xi preteritũ habeat. idẽ n/in supino retinet. vt cinxi cinctũ. tinxi tinctum/punxi punctũ/iunxi iunctũ/vnxi vnctũ/stinxi stinctũ. cũ ꝯpositis restinctũ extinctũ/instinctũ/sanxi sanctũ/emunxi emunctum/planxi planctum/vnxi vnctum linxi linctũ. qδ rarius est. Tollũtur inde fictum a finxi/mictũ a minxi/pictum a pinxi/strictum a strinxi/rictũ a rinxi. vnde rictus illa pars faciei in qua rictio et hiat⁹ maxime apparet anglice (the cõpasse of the mouth) A ringo/ gis/siue ringor (quod vsitatius est) anglice. to gren as a dogge/or gnarre. Strictum a stringo strinxi. idẽ quod premo/vl' arcto. Plynius. Apprehensam manum stringit. Item percutio. Uirgilius. x. Atq3 animum patrie strinxit pietatis imago. Etiam ensem nudare. Idem vndecimo. Strictum rotat acer Lucagus ensem. Inde strictus ensis. anglice. (a

Thomas Asshe owethis booke 1576

naked swerde)

¶ De ijs verbis quæ præteritis carent.

boroweth.
Præterito ista carent/alijs vel mutuo sumunt.
to sauer as meet. to couet. to be wode. to tourne downe. shyne/or to excell.
Nideo/glisco/furo/vergo cũ polleo/fio/
to doubte. to stryke. .i.sto.
Ambigo/cũ ferio/iungas sum/sistoq; neutrum.
to lyght as a byrde. to take vp. to ete. to melte. to remembre.
Sido/ fero/tollo/vescor/liquor/reminiscor
to heale. .s.passiua: vt timeor. metuor.
Et medeor, quorũq; carent actiua supinis.

¶ Calepinus dicit nideo habere nidui. sed nullo testimonio. Glisco olim glisci habuit. Furo/is. insaniui ab insanio. Vergo olim versi: sed nũc nõ est in vsu. neq3 quod Diomedes dicit verxi. authore Niniuita. Polleo nullũ habet. Fio factus sũ. a sum et factus participio. Ambigo prorsus caret. licet aliqui sine testimonio dicãt ambegi. Ferio a percutio percussi. Sũ a verbo antiquo fuo/is/it. Sisto ꝑ sto neutrũ mutuatur a sto steti et statũ. Sido a sedeo sedi. Fero a verbo antiquo tulo/is/tuli. Tollo a suo ɔposito sustollo antiquo sustuli. Vescor a pascor pastus sum fm quosdam. sed potius caret. Liquor a liquefio liquefactus sum. Reminiscor recordatus sũ a recordor. Medeor a medicor medicatus sum. Carẽt preterito etiã ea passiua quorũ actiua supinis carent. vt timeor metuor poscor linquor simplex fugor. &c.

¶ De actiuis quæ supinis carent.

Hęc quæ præteritis caruere/carento supinis,
to fere. to sowke. to deceyue. to forsake. to go to se.
Et timeo sugo caluo cum respuo viso
to compelle. to aske. to drede. to lycke. idem.
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; lingo.
to scratche. to scrape. to lerne.
Con & dispesco/scabo sic scalpo quoq; disco.
to greue. to forsake. to loke or se. to leue. to kepe of/or fro.
Ango cum renuo. sic cerno linquo vel arcet
cerno/linquo/et arceo: vt excretum/relictum/coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

Cõpesco. cohibeo. Dispesco diuido.

¶ De neutris quæ supinis carent.

to bren/or to be hote. to grasshe. to shyne. to be hote. to farte.
Aestuo cum stridet/sic luceo ferueo pedo.
to nod with the heed. to wynke vpon. to agre. to lyue.
Et conquinisco conniueo congruo dego
to be colde. to rowte. to dense. to be acolde. to swell. to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido
to heng ouer. to syng. to quake. to drede. to rũne as an asshe. to be fall.
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet.
to clymbe. to denye. to shyne. to go about.
Scando refello mico satago nolo volo malo.

Hieroñ. eccli. si. In medio ignꝭ nõ sum estuatꝰ. Suppedo (to fyste) Cluo antiquũ/splẽdeo/ vel pugno.

Thomas asshe owe this booke

to spyt. vt decido.concido.incido.
Pango cano signans spuo iungas ijs cado nata.
vt occasum. recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶De neutris quæ in ui prętereunt.

Nulla supina dabunt per ui,si neutra,secundæ,

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;

Atq; licet mereo.
¶hec carent supinis.madeo/studeo/surdeo/sordeo/candeo/splendeo.

¶De verbis optatiuis & continuatiuis.

desyderatina. .i.continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to trauell or laboure of chylde.
to longe for maryage.
nubere desydero. parere desyderat. to be ahungred.
Nupturio dat itum sic parturit esurioq;.

¶De passiuorũ deponentium & communium pręteritis & supinis.

Præterita vocis passiuę verba reposcunt.

Ex sum/præterito & proprio de participante.
¶Uerba passiue vocis/siue deponẽtia/siue cõmunia faciunt preteritũ per circũlocutionem. ab hoc verbo sum vel fui. et participio preteriti temporis: vt solor solat⁹ sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum
to ioye/or to be gladde.
Vt lętor lęto.lętatum ducitur inde.

Tolleratum/fassum/tutum/tuitum/atq; misertum/
to defende.
to trowe. to knowlege. or to loke. idem. to haue mercy.
Ex reor & fateor/tuor & tueor/misereri.
Treor. Tuor. ¶Tueor secunde ꝑ defendo dat tutum. Unde tutor aris. et sepius tutius ꝙ tutus. Tutus eni potius est nomẽ: vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adolescentis miserrimi causam. Inde tuitio verbale. Tuor est tertie/idem qđ video :cũ compositis

intuor/contuor/obtuor (que antiqua videntur) facit tuitũ. Et si quã tuitũ mutuatur a tueor.

to go. — to vse with profet or pleasure.

Dat gradior gresum. fruor & fructum fruitumq;.

to vse famylyar or boolde vpon. — vt tradit Minutia. — to feyne or lye.

Est fretus nomen: commentum a con(q;)miniscor.

to auenge. — to obteyne or get.

Vltum ex vlciscor. formatq; adipiscor adeptus.

to forget. — wery. — antiquũ. i. defetiscor in vsu.

Oblitum obliuiscor habet. fessumq; fatiscor.

to mesure or met. — to cõplayne. mete. — antiquũ est.

Metior & mensum. questũ queror. aptum & apiscor.

to waken or ryse fro slepe. — I go aboute/ or laboure.

Experrectum expergiscor, nixum quoq; nitor

to go/ or iourne/ or laboure by the waye.

Vel nisum. proficiscor datq; profectum.

Hierony. in Esaia. Et telam quã orditus est. Virg. Inde toro pater sic orsus. &c.

Ordior orditum pro texo, pro loquor orsum.

to proue or taste. — to folowe. — locutum/secutum.

Expertum experior. loquor/ vt sequor exit in utum.

to get or obteyne. — to make a cõuenaunt.

Nanciscor nactum format, pactumq; paciscor.

to vse. — to slyppe. — to dyppe. amplexum. vt amplector. — idem. cõplexum. cõplector.

Vsum vtor lapsum labor. plector sata plexum.

to dye.

Mortuus a morior formabitur & moriturus.

sprynge.

Ortus dans orior deducitur hinc oriturus.

TELOS.

¶ Liber sextus de verborum formis, de defectiuis & anomalis, confusis, syncopatis, & apocopatis.

¶ Grāmatices Roberti VVhitintoni L. liber sextus.

Ctuplices formas verborū discito / quarum

Perfectum dicas / qđ non aliunde creatur.

¶ Octo sunt forme verborum: videlicet forma perfecta / frequentatiua / effectiua siue continuatiua / desyderatiua / motiua / imitatiua / diminutiua / et apparatiua.

¶ Frequentatiua siue iteratiua.

.i. frequenter rogo.
.i. primatiui. vt rogito. aduerbio. .i. verbū frequētatiuū.

Primati sensum / signat cum sæpe frequentans,

vt clamatū a clamito / as. vt nexu nexo / as. a cursu curso.

Atum commutes in ito, sed ab u / faciunt o /

a dormitu
dormito. a tueor tutor tutaris. qđ est tertie. ɔiugationis.

Cætera verba / vel or, sunt (ni neto) omnia primæ.

¶ Frequentatiuū siue iteratiuū verbū est qđ sui primatiui sensū cū hoc aduerbio sepe vel frequēter sigt. vt salto frequenter salio. Et formantur dupliciter in verbis prime ɔiugationis a priore supino atū in ito penultima breui mutando. vt a vocatū vocito. In ceteris verbis a posteriori supino mutādo u / in o: vt a cursu curso / as. vel si sint passiue vocis mutando u / in or: vt a tueor tutu. tutor aris. Et oia frequētatiua sunt prime cōiugationis. nisi neto a neo / qđ est tertie. apud Statiū (teste Calderino) in primo syl. Netite nemo modū transmissi cōputet eui. Et desinūt: vl' in to / vt capto. vel in so / vt curso. vel in xo / vt nexo. vel passiue in or / vt tutor: in xor vt amplexor: in sor / vt versor: vel ito vt lectito: vel in itor / vt vsitor.

Neto.

¶ Annotatio de ijs que formam frequentatiuam duplicant.

vt risito. vt vsitor. .i. frequentatiuū.

Formam in ito vel itor duplicat quandoq; frequentans.

frequentatiuum.

Accidit hoc quoties / crebro prius haud sit in vsu.

¶ Annotare debes / ex frequētatiuis parū aut canoris / aut vsitatis: sepe fieri alia frequentatiua. Ut a supino lectu fit lecto: qđ raro reperitur. Unde lectito qđ vsitatius est. itidem ab ijs vix repertis facto / luso / riso / acto / viso / scripto / cesso. ⁊c̄. vtimur factito / lusito / risito / actito / visito / scriptito / cessito. cū ceteris. Item ab vtor non vsor sed vsitor.

¶ Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans,

to nappe.

Vt dormito, parū quod signat dormio sæpe.

¶ Frequentatiuū aliqñ sigt diminutionē: vt dormito parū dormio et nō profunde: sed per interualla et id frequenter ɔtingere potest: sed semper paululum. Et scriptito. est non totam rem scribere / sed interposito spacio: et partes diuersis tēporib' scribere. Cicero libro. vij. ad Atticum. Et hec et si quid aliud ad me scribas velim: vel

Dormito.
Scriptito.

potius sciptites. Quanq̃ aliq̃n scriptito pro scribo simplici ponatur.

❡Alia annotatio de ijs quæ cõtra hanc legem formant frequentatiuum.

to swym   to reuolue/
to reuolue aboue.   or thynke.   to powre.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt.

to knowe.   to drede.   to swym. to get hardly. to sede.

Hæc agito fluito / sic cogito fundito iungas

to be sykke.   to note or merke.

Noscito cum pauito nato quærito pascito / subde

to praye
instauntly.   to enquyre   idem.

Aegroto ex ægro. nota quod format noto, quæso

to persue.   to chatte or Jangle.

Quæsito / scitor icio / sciscitor a quoq; scisco.

A seqnor & sector, loquor educit loquitorq;.

❡Quedam verba abusiue formant frequentatiuum: vt ago is agito. hinc exagitor
subagito ⁊ coagito. Virg. Ipse dies agitat festos. Plynius. Oĩes pisces cum extin
cti sunt fluitant. i. supernatant. Quesito penultima ꝓd. a q̃so/nõ aũt a q̃ro. ❡Fun= Quesito.
dito/as. a fundo/is. Plau. in amphi. Cũ cruciatu tuo isthec hodie verba tua fundi Cogito.
tas. ❡Cogito a cogo. i. rem frequenter ad memoriam duco ⁊ cogo. ❡Noscito a no= Noscito.
sco. Plautꝰ in Cistella. Nunc vestigia si qua sunt noscitabo. ❡Pauito a paueo. Vir= Pauito.
gilius. ij. Prosequitur pauitans ⁊ ficto pectore fat. ❡Nato/as. a no/nas penul. bre. Nato.
Persius. hoc natat in labris. hinc annato. innato. enato. peñ. breui. ❡Querito peñ. Querito.
breui. a quero quesitũ. sigt instanter et vix quero. Teren. Lana et tela victũ queri= Pascito.
tãs. ❡Pascito a pasco. pro pasco as. Varro. Nũc feras q̃ in syluestribus locis pasci= Egroto.
tãt. ❡Egroto ex egro noĩe sigt sepe eger fio/siue varia valitudine afficior. ❡Noto/ Noto.
as. priore breui. ꝓ cõsydero signo. taro. ⁊ potius a nota ducitur q̃ a notu. Inde an=
noto denoto. peñ. bre. ❡Quesito peñ. longa a queso nõ a quero. latini affirmãt. Scis= Quesito.
tor peñ. lõga a scio i. interrogo ⁊ inuestigo/que secretiora sunt. Vir. Suspensi Eury=
pilum scitatũ oracula phœbi Mittimus. ❡Sciscitor peñ. breui. a scisco. i. scitor ⁊ ma
gis in vsu q̃ scitor. Teren. Quicq̃d est libet hinc sciscitari. ❡Sector/aris. ꝓsecutor. Sciscitor.
a sequor. i. sepius ⁊ quasi cõtinue sequor inde insector/aris. vehementer sequor. inse Sector.
quor et persequor. Tereñ. Sectari iussi si potis est. ❡Loquitor a loquor. Gellius li. j.
Supra modum loquitans cõturbat.

❡Annotatiũcula de vsu frequentatiuorũ.

❡In frequentatiuis cudendis simus parci. vixq; alijs. inuentis vtemur. nisi forsan
in amplo opere. fastidiunt eni eruditi ⁊ latini hmõi frequentatiua: legito/frãgito/
tãgito/pãgito/vacito/calcito/castigito/riso/valito/⁊ similia. q̃ authoritate nõ pro
bantur. Itaq; hec de frequentatiuis precepta nõ sunt liberius vsitanda. nisi que au Annotatione
thorũ splendescũt vsu. qualia sunt apud Gel. hec ⁊ multa plura. Appellito. accessito non indigna.
aduentito. portito. risito. ito. defensito. hesito. victito. solito defenso. ventito. obseruito. surrectito. vectito. responsito. malitor. diuersitor. ⁊c̃.

❡Alia annotatio de ijs quæ a significatione frequentatiua deficiunt.

to endyte ony
to come to.   wrytynge.

Aduento accedo / scribenti prelego / dicto,

Præte, & supi, verboꝝ,

to come to. to endyte a wrytynge.
vt aduentito/as. dictito/as.

Hęc in ito potius formantur quando frequentant
3 conet to sell.
Cum sensu patris cupio / dant vendito capto.

Aduento. Dicto. Aduentito. Dictito. Capto. Vendito.

¶ Quedā sunt que a sigīatione frequentatiua deficiūt: vt aduento nō est frequenter vento sed accedo. ¶ Dicto non est sepe dico sed prelego vt alius scribat. et suggero vt ratio dictat. Boetius. Ecce mihi lacere dictāt scribēda camene Sȝ qr dictans se pe idē dictat et iterat / ne notarius inepte scribat. dicto recte frequentatiuū dicitur Vsitatius tamen hec duo cū sunt frequentatiua / in ito potiꝰ formāt. vt aduētito di= ctito. Preterea capto nō est frequēter capio / sed capere cupio. Martialis. Dum me captares mittebas munera nobis. ¶ Vendito non frequenter vendo / sed cupio ven dere: vel sedeo ad vendendū: vt hic venditat libros.

¶ Effectiua siue continuatiua.

Est effectiuum verbum vel continuatum

Quod fio atq; sui primati mobile signat,
.i. declinationis.
Neutris quod proprie flexus formato secundi
vt vileo viles vilesco.i. vilis fio.
Co cum persona pręsentis iunge secunda
vt labasco.i. labo vel cado.
Improprie ex alijs verbis. at nomina quædam
vt herba herbesco.
Finalem mutant vocalem semper in esco.

¶ Annotatio.

Ista sed hinc demas primatiui speciei

Hisco compesco dispesco suesco quiesco

Cum conquinisco rescisco fathisco fatisco.

Tepesco. Presentisco. Hisco. Fathisco. Fatisco.

¶ Effectiuū siue cōtinuatiuū verbū est qd sensum sui primatiui: sed adiectiui / ꝛ nō verbi. cū hoc vbo fio sigt. vt calesco. i. calidus fio / dr etiā ꝯtinuatiuū qd cōtinuum in crementū passionis innate sigt. ꝛ a Valla augmētatiuū appellatur. et ꝓprie tantū fit a neutris secunde coniugationis / addendo ꝑsone pn̄tis indicatiui singularis nu meri syllabam co. vt tepeo tepes tepesco. i. in horas / vel magis ac magis tepidꝰ fio sic albesco nigresco madesco. Quedam ab alijs verbis ꝙ neutris (improprie tamē) formantur. nō dicenda effectiua: sed ijs similia. Licet a quibusdā sic nūcupentur: vt presentisco. i. presentio. cōcupisco. i. cupio. pertimesco. i. pertimeo. edormisco. i. edor= mio. prescisco. i. prescio sic rescisco / compesco / dispesco / suesco / quiesco / ꝯquinisco. Hisco quod signat proprie oscito. Item os ad loquendum aperire. Plautus. Ne hiscere q= dem audeo. Item patefieri. hiscere namqȝ tibi terra neganda foret. Hinc dehisco. Virg. Que satis ima dehiscat terra mihi. Fathisco cū aspiratione id est abūdāter aperior. Ambro. li. hera. Plerumqȝ terra meridiane plage torretur ardoribus atqȝ estu soluta fathiscit. Fatisco sine aspiratione. i. deficio aut fatigor Statiꝰ. Brachia iampridem cyclopum operosa fatiscunt. Formantur etiam a nominibus finalem vocalem mutando in esco. vt iuuenesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio. herbesco. id

est herbos⁹ fio. dumesco .i. dumosus fio. sic syluesco frondesco floresco. &c. Repuerasco tamē contra hanc regulā formatur .i. rursus puer fio. Ueterasco .i. vetustesco. hoc est vetus fio. Inueterasco valde in consuetudinē venio. Nigidius tamen sic distinguit. Uetustescunt que vetustate deteriora fiunt. veterascūt que meliora fiūt. Et quanq̄ hec interim ɔfundantur: tamē venuste aliq̄n seruabit. Politianus in p̄fatione miscella. Si mō hec ipsa non vetustescere adhuc: sed veterascere de integro possint. Integrasco .i. integer fio. Teren. Hoc malū integrascit.

Herbesco.
Repuerasco.
Ueterasco.
Inueterasco.

❡Desyderatiua forma.

vt esurio desydero esse vel comedere. .i. p̄matiui.

Verbū quod signat desydero / cū sibi patris

vt edo es esum esu esurio.

Infinitiuo, de posteriore supino

esuriui.

Fit / rio coniuncta, quarti semper quoq; flexus.

esurio / parturio / nupturio superius dicta.

Prȩteritisq; carent praeter tria sicq; supinis.

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

❡Desyderatiuū verbū est qđ a Prisciano meditatiuū vocatur / ⁊ terminatur in rio vt esurio / nupturio / et parturio. Et per infinitiuū sui p̄matiui / ⁊ v̄bū cupio explanatur. estq; coniugationis quarte / sine preteritis et supinis. vt in quarta coniugatione ostensū est. vt esurio .i. cupio esse vel comedere. Nec vllo modo meditatiua vori possunt. Scaturio excipitur / qđ licet sit in voce desyderatiuū / in sīgatione p̄ p̄matiuo scateo. qđ idem qđ emano / erū̄po / ebullio sīgt. Hiero. In sepulchro ei⁹ non nisi manna īuenitur: qđ ⁊ scaturire cernitur. Amaturio aūt lecturio dicturio cū amasco et legisco / quibus placent relinquimus. Ipsa quidē cetera q; eiusmodi nisi apud authores probos inueniantur. non in gregem desyderatiuoꝝ et effectiuoꝝ ascribēda censemus.

Esurio.
Scaturio.

❡Motiua.

Motiuum verbum quod signat eo atq; gerundum /

Primati / iuncta ad, sic fit. mutetur in esso /

Is, de persona prȩsentis rite secunda

Hinc deme accerso viso arcesso atq; lacesso.

❡Uerbū motiuū est qđ in so terminatū per gerūdiū sui p̄matiui / cū p̄pōne ad / ⁊ v̄bū eo is / aut synonymū explicat. Estq; coniugationis tertie / ⁊ formatur a scđa persona p̄ntis indicatiui. is syllaba mutata in esso: vt a capio capis capesso .i. eo ad capiendū. Facesso .i. eo ad faciendū. Demūt hec q̄ hanc formā non sequūtur. accerso et arcesso eiusdē sīgationis pro eo ad vocandū. Teren. Obstetricē accerso. Fit aūt accerso ab accio / is / iui. Arcesso ab arcio qđ idē est. cū apud antiquos (vt Priscian⁹ inquit) ar pro ad poni consueuerit. vt aruenas / aruolare dicentes. p̄ aduenas aduolare. Unde ostenditur recte arcesso dici ab arcio / qđ nos accio dicimus. apud Uirgil. tñ li. iiij. geor. pro attraho ponitur. Hinc pecudes armēta viros gen⁹ omne ferarum Quenq; sibi tenuis nascentum accessere vitas. Quanq̄ et arcesso ab arcio pro accuso fm quosdam esse possit. Salustius in Iugur. Quo facilius iudicio regis Stauri / et reliquorum: quos pecunie capte arcessebant: delicta patefierent. Similiter viso

Capesso.
Facesso.
Accerso.
Arcesso.

Viso.

Lacesso.

is. a video/es. i. eo ad videndū. Teren. in hecy. Nō visam vxorē pāphili cū in proximo sit egra. Idem in an. Id viso/tunc: an illi insaniant: Ponitur etiā pro videre. Idē in Phor. Vultis ne eamus visere. Inde reuiso/prouiso/inuiso. et visito frequen. Et lacesso/is. a lacero. i. eo ad lacerandū vel prouoco. Salu. Predic legiones in mōte positas lacessiuit. Virg. Efficiam post hac ne quenq̄ voce lacessas.

Imitatiua.

Est imitatiuum: quod signat partem imitari

Patrisso.
Matrisso.
Vulpisso.
Atticisso.
Grecisso.
Philosophor.
Poetor.

I patris iungas zo vel so. quędam & in or dant.

Verbū imitatiuū est qd̄ signat patrem imitor/ & imitationē sui pmatiue sigt. vt patrizo vel patrisso. paternos mores imitor. Teren. in adel. Laudo te Ctesipho patrizas. abi/te virū iudico. Matrisso/as. matrem imitor. Vulpisso/vel vulpizo. vulpinas fraudes imitor. Atticisso attice loquor. Plautus. Non atticissat/sed sicilissat. Grecisso/as. grecos imitor. Et formatur a pmo casu primatiui in i/adiūcto zo/vel ss vt a patri patrizo vel patrisso Quedā formantur in or. vt philosophor/pharis. philosophos imitor. & poetor aris. i. in poetica exerceo si ne poetā ago. Ennius. Nunq̄ poetor/nisi podagcr.

Diminutiua.

to sype. to chat.
vt sorbeo/es. sorbillo. garryo/is. garrulo.

Diminuens, is, & es, in ulo mutat/vel in illo.

Pręsenti patris: sensum patris minuitq;
to rebuke. to deceyue.
Est primi flexus, deme hinc sugillo cauillo
to go assaute. to tyde. to sype.
Et catulo quarti/tituloq; titillo pitisso.

Sorbillo.
Garrulo.
Sugillo.

Diminutiuū verbū est qd̄ in ulo/ vel in illo finitū sui primatiui diminutionē importat. vt sorbillo/as. parū sorbeo. Et formatur a scd̄a persona presentis indicatiui mutando is/vel es in ulo: vel in illo et est prime declinationis. vt a garryo/is garrulo/as. i. parū garryo. Teren. in adel. Et cyathos sorbillās paulatim hūc pducam diem. Ab hac forma excipiuntur hec. sugillo/as. qd̄ licet a sugendo ducatur. signat tamen ex percussu carnē maculo: q sucus/hoc est liuor deducatur. Inde sugillatus. i. pcussione maculatus liuore. Plyn. li. xxvij. Caseus recens cū melle sugillata emēdat. Interdū sugillare est deridere/detrahere/accusare/reprehendere. Liuius. Legati grauiter ferentes se sugillatos esse. Hiero. in prefatione pentatheuci. Qui me asserunt in lxx. interpretū sugillatione noua p veteribus cudere: nō dāno &c̄. Cauillo/as. et cauillor aris. depo. quanq̄ a caluo/is/dicat. sigt tn̄ fallacia aut dolo vtor. Cauillationē. Cice. de ora. li. ij. accipit p generali quodam facetiarū genere. tanq̄ scommate faceto & cauillo dicacilo/vbi inquit. Duo sunt facetiarū genera. Alterū equaliter in omni sermone fusum. Alterum peracutum & breue. Superior cauillatio altera dicacitas nominata est. Catulo/is/ire. est gestire/et coitū maris appetere. Plau. Quin meā vxorē vidi catulientem. Titulo/as. est titulū impono. Hiero. in prolo. super psal. Sciendū est. c. l. psalmos Dauid cecinisse/cęteros aliorū noībus titulent. Titillo/as. est per blandimenta ingero/prouoco/cōmoueo. vt fit/cum quis carnis pruritum sentit. Lactan. li. vj. his blādimentis/& suauitatibus titillat animas. Itē pitisso/as. qd̄ sigtione diminutiuum est/sed non voce: et significat parū gusto. Terē. Pitissando modo mihi quid vini assumpsit.

Cauillo.
Cauillatio.

Catulo.
Titulo.

Titillo.
Pitisso.

Apparitiua.

Apparere notans/cum vocali præeunte.
vt albeo/es. albico/cas.
S/in ico vertit præsenti tempore patris.
.i. albeo manifeste vel aperte.
Est primi flexus/patris actum signat aperte.

Apparitiuũ verbũ est/qđ i ico terminatũ sui primatiui actũ manifeste signat. & formatur a scđa persona presentis tpis indicatiui s/lra cũ vocali preeunte. mutatis s ico: vt albeo/es albico/cas.i. manifeste albeo. Fodio/fodis/fodico/as.i. manifeste fodio. Vellico aperte vello. Nutrico nutrio cum ceteris.

Albico. Fodico. Vellico. Nutrico.

De formatione participiorum.

De participijs presentis in ens & ans.

Participans præsens/de imperfecto bene formes
vt amabam amans. docebam docens. loquebar loquens.
Præterito. si bam/vel bar mutaris in ns.

Exceptio.

qđ facit ambiens/entis.
Hinc tamen excipies (dempto ambio) eo queo nata.
vt adibam adiens adeuntis. adeundi/do/dũ. inquiens/euntis. di/do/dũ.
Quæ per iens/genitum per euntis, eundo gerundũ
Donant. & presens/absens de absum, quoq; præsum.

De participijs preteriti tẽporis & prioris futuri.

temporis.
Præteriti sic/participans formato/supino
vt a doctu doctus. a doctu docturus.
V si coniungas s/rus participansq; futuri.

Exceptio.

a morior quod moritum in supino. ab orior qđ ortũ facit.
Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus
a fuo futum antiquo. verba que faciunt utum sm quosdã.
Fio futurus. & ex utum quædam per iturus,
Sic nosco ignosco/tamen ignoturus habetur.

Priscianus docet quedã esse verba in utum supina formantia: quorum participia futuri formant per itur/et verbalia in itio. vt argutũ arguiturus. tutũ tuitur⁹. sputũ sputtur⁹. plutũ pluiturus. Salu. in histo. Quos aduersum multi ex Bythinia volentes occurrere/falsũ filium arguituri. Sed tuiturus videtur potius a tuitum/qđ aliqñ a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus. sed (vt Ninuita cẽset) a noscitum antiquo supino. Itidẽ ignosco sm Pisonẽ frugi. li. ij. anna. ignosciturus. vbi dt. Quecunq; deliquisset/ignosciturum affirmabat. habetur et ignoturus sm regulam Cice. in Cato. Ignoturũ alteri quod patrem/alteri qđ tutorem secutus est. Cato li. v. origi. Quod eorũ nemo mihi ignoturus est.

Arguiturus. Tuiturus. Nosciturus. Ignosciturus. Ignoturus.

De participijs posterioris futuri in dus.

In dus participans formes ex participante.

vt amantis. amandus.

Prȩsentis. geniti si tis mutaueris in dus.

¶ Formatio verbalium nominũ in or, us, io, ura, & trix.

Ex u / conficies in posteriore supino
Verbale or / simul us / vel io: iungatur & ura.
Ex tor trix formes, tamen ex sor rarius exit.

Cultor. Cultus. Accessus. Lusus. Accessio Connexio Cultura Cultrix. tõstrix assistrix Possestrix.

¶ Verbalia in or/us/io/ura/et trix. formantur a posteriore supino. hac lr̃a u/mutata in or: vt cultor/defensor. In us: vt cultus. i. ornatus. accensus. i. additus. lusus. i. libido. In io: vt lectio. accessio. i. incrementũ. cõnexio. i. vnio siue colligatio. In ura: vt cultura. i. ornamentũ. aliqñ terre aratio. cũ agri iũcta: vt agricultura. In trix vero formantur a verbalib⁹ in tor/tor versa in trix: vt a cultor cultrix. victor victrix. Pauciora sunt verbalia in trix a ỽbalib⁹ in sor: sed sunt pleraq; sor (vt diximus in de generibus) cõis duoꝝ. legũtur tamen apud probos. tonstrix. assistrix ⁊ possestrix.

¶ Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c, verbũ quoq; primæ
Atio verbali. sic participante futuri
Aturus prȩbet. demas seco sectio formans
Atq; secatio quod rarũ est, hinc consule Vallam,
Dant in itor vel itus. legitur sed raro domator.

Sonatio Sonaturus. Sectio secatio Domitor Cubitor. domit⁹. cubit⁹.

¶ Verba prime ꝯiugationis q̃ itũ vel ctũ cũ c/in supino faciũt. Verbale in atio potius q̃ in itio. et participiũ prioris futuri in aturus potius q̃ in iturus. vt sonatio sonaturus/plicatio plicatur⁹. ⁊c̃. Demas hinc sectio a seco/qđ aliqñ (licet rarius) tio catio format. author est Valla. Formant ỽbalia poti⁹ in itor et itus / q̃ in ator seatus: vt domitor/cubitor/domitus/cubitus. Tibullus solus dixit li. iiij. Te duce nec alias ꝯuersus terga domator. Colu. li. vij. Cubitorẽ bouẽ appellat q̃ sepe discumbiõ ex pucaci ꝯtumacia. Hiero. li. can. Cũ rex esset in accubitu suo. Plyñ. tñ đt. In cubat tu oĩa tonuerit oĩa peremit. Iđ. Domitura boũ Ouiđ. de tristib⁹. Qui mõ de tetrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt hec verba olim fuisse tertie. ⁊ ideo in itor et itio et iturus (licet rarius) reperiuntur.

¶ Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sepius oberrare solent grammatistæ.

¶ Ama/doce/audi. ab amas/doces/audis. ablata s/lr̃a. Lege a legis. ablata s/lr̃a ⁊ i/in e/versa. Dicim⁹ tñ fac/duc/fer. ⁊c̃. vt patebit. In tertia persona presentis impatiui amet ab amo. o versa in et. legat a lego/o versa in at. doceat/audiat ab doceo/audio/o versa in at. Prima plr̃alis a tertia singulari/t lr̃a versa in mus. vt amem⁹/doceam⁹/legam⁹/audiam⁹/q̃ etiã sunt voces futuri optatiui. Tertia plr̃alis a tertia singulari. n lr̃a ante t/interposita. vt ament/doceãt/legãt/audiãt. Scđa plr̃alis a scđa singulari/addita te. vt amate/docete/audite. Legite tamẽ a lege: e i i versa. Prima et tertia futuri a scđa presentis impatiui. addita to syllaba. vt amato/doceto/audito legita tamen a lege/e in i versa. Scđa plr̃alis a scđa singulari/addita te syllaba. vt amatote/docetote/legitote/auditote. Tertia plr̃alis a tertia p̃sentis indicatiui. addita o litera. vt amanto/docento/legũto/audiunto. Antiqua sunt amantote. docetote legitote. auditote. apud doctos.

De formatione imperatiui modi passiuȩ vocis.

Scđa p̃ntis impatiui passiui formãt a scđa actiui: addita re/syllaba. vt amare do:

cere/legere/audire.q̃ eedē fiunt voces infinitiui actiue vocis. Tertia tā singularis q̃ pluralis fiunt a tertijs actiuoꝝ/addita ur: vt ametur amentur. doceatur doceantur. legatur legantur. audiatur audiantur. Prima p̄l'alis a p̄ma actiuorū, s in r versa. vt amemur/doceamur/legamur/audiamur. Sc̄da p̄l'alis a sc̄da p̄l'alis actiuorū te versa in mini. vt amamini/docemini/legimini/audimini. Sc̄da et tertia futuri passiui a sc̄da et tertia actiui addita r l'r̄a. vt amator/docetor/legitor/auditor. Prima p̄l'alis futuri/eedem cum presenti. Sc̄da p̄l'alis a sc̄da p̄ntis/i finali versa in or. vt amaminor/legiminor/audiminor.

De defectiuis verbis & anomalis.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

Confit cōfieri pro ↄficitur cōfici. & suffit suffire pro suffumigo. in vsu sunt apud authores. Macrobius. Oportet diē q̃ ex quadrātib⁹ confit intercalare. Virg. iiij. Cōfieri possit paucis aduerte docebo. Idē. At suffire thymo ceras incidere manes. Confit.

Defit et defieri ꝑ deest et deesse et infit pro dicere incipit/et ꝑ incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virg. Lac mihi non estate nouum/nec frigore defit. Teren in hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Priscia. dicit defio in loco passiui deficio habere. sed sine teste. Liuius li. j. Tum ita Tullus infit. i. dicere incipit. Defit.

Ista forem/res/ret/rent, cū sibi compositiuis.
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces.
Infinitiui fore temporis estq; futuri.

Cōposita a forem sunt ista. afforem. i. adessem. Cōforem. i. simul essem. Virg. Atq; vtinā rex ille afforet Eneas. Teren. Spero confore. i. ↄuenire vel cōcordes esse/vel simul fore. Defore. i. defuturū esse. Sillius. Promittitq; viris nulli se defore testē. Pro fore. i. prodesse. Horatius. Que nocuere sequar/fugiam que profore credam. Abfore id est abfuturū esse. Ouidius. Sumitur tamen aliq̄n forem pro essem. & similiter sua composita. Forem. Afforem. Conforem. Defore. Profore. Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint
.i. indicatiui. .f. temporis.
Pro faciam/primi estq; modi vox illa futuri.
Sic faxim flectes optatiuiq; futuro
Dic subiunctiui præsenti tempore faxim.

Teren. Faxo iā hic aderit. i. faciam. Liui. Qđ faxitis deū velim fortunare. Cicero de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Teren. in heau. Utinam dij ita faxint. Plau. Verbū caue faxis. Faxo.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro
Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liuius li. j. Nec si sciā dicere ausim. id est audebo. Fest⁹ dt ausis ꝑ audeas. Ouid. meta. vj. Et nihil est qđ non inopino captus amore ausit. Ausim Ausis.

Præsenti salue & saluete modi imperialis.
Salueto flectas & saluetote futuro
Infinitiui præsens saluere dabitq;
Atq; modo simili variabis aueq; valeq;.
Saluebis Cicero. Valeant Terentius inquit.

Cice. ad Atticū. Saluebis a meo Cicerone. Lectū est apud antiquos salueo salueat salueant. vt Plautus in Truculento. Teren. Valeant qui inter nos dissidium Salueo.

Aue. Uale. Salue. volunt. Idem. Iubeo te saluere. Dicimus aue ipsi venientes/etiã aduenienti. Dicimus vale/et aliqñ salue recedenti. Et dr aue ab aueo/es.i.cupio. et pre nimia cupiditate gaudeo. vt sit Aue gaude et letare. Nõ aũt dr ab a.i.sine/ꝛ interiectio ve vel vt barbari quidam censent. Marci. Iam satis est non vis apher auere vale. Idem. Mane tibi pro me discet auere liber.

Aio. Præsenti aio & ais, simul ait format & aiunt.
Imperfecto aiebam cunctis cũ socijs, & aisti
Perfecto, vel aistis. ai modo & imperitanti,
Optatiui aias iat iamus iantq; futuro.
Aiens participi. sed cętera non parit vsus.

Gelli li. xvj. Siue aias siue neges/herebis in captione. Aug. dixit aisti ꝛ aistis. vos adijcientis in malo aistis. Plau. vel ai/vel nega. Cice. de fi. bo. Quasi ego curem qd ille aiat/aut neget. Priscia. aiamus dixit li. j. construc. Sabellicus arbitratur legẽdũ esse apud Catullũ aite pro dicite. Apulei. vj meta. Sic aiens crystallo dedolatũ vasculum tradidit. Cicero in topi. Contraria aientibus inquit.

Cedo. Præsenti tantum cedo dic, cedite imperitantis.
¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantũ imperatiui pro dic vel da format cedite pro dicite vel date. Teren. in Eunu. Quid factũ est/cedo. Idem in phor. Tu mihi argentum cedo. Cedite rarius/nisi apud Plautũ. pro quo vetustissimi cete protulerunt. teste Marcello. Ennius in Medea. Saluete optima corpora. cete manus vestras/measq; accipite.

Electe diunt pro dent optatiuiq; futuro.
¶ Diunt poeticũ. vox sola futura optatiui: a quo perdiũt apud Teren. non rarum. Dij tibi exitiũ diũt in An. Alibi in Eu. At oẽs dij deeq; cũ perdiũt.

Gignit ouat vel ouans & ouatio cætera raro.
Et licet aduerbum visum, verbum dat amabo.

Ouat. Ouans. Ouatio. Ouo/as. Amabo. ¶ Ouat Phocas solum ponit tertie persone defectiuũ/cuius participiũ ouans ꝛ & bale ouatio. i. paruꝰ triũphꝰ. reliqua parũ sunt in vsu. Licet aliq dicant. Ouo ouas ouat. ꝛc. Parce tamen vtendũ est qd apud authores rarũ. Ouat. i. letatur. gaudium vociferando vel canẽdo mõstrat. Amabo authore Nonio/integrũ est. qꝛ deducit ab amo/as. Nec est propriũ aduerbium vel interiectio. licet vtriusq; vicem blandiendi fungi videatur. Regit enim post se actm̃ casum vt amo. et penulti. ꝑducit ꝗ comicis valde familiare. Cice. li. ij. epl̃arũ. Amabo te cura et cogita.

Quattuor hęc odi memini cœpi quoq; noui.
.i. indicatiui.
Præterito primi variato modi reliquisq;.
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt.
Voceq; præteriti. præsentis pręteritiq;
Flecte memento modiq; futuro/tete secundi.
A cœpi cœptus deducitur osus ab odi.

Odi. ¶ Odi. i. odio ꝑsequor. frequẽs/odio/is/rarius apud ethnicos/fm quosdã vox est ꝑ

teriti et sensum habet presentis imperfecti et preteriti. i. odio. odiebam. odiui. et inde osus et osurus/et osus. Cicero tamen odio/is/est vsus li. de oratore. Aut odiat aut diligat. Seneca de virtu. Neminem odias. Hiero in psal. Odiui omnem viam iniquitatis. Ab osus participio perosus et exosus. quorum verba exodi et perodi exoleuerunt. Plau. Inimicos osa sum. Virg. Si nondum exosos ad vnum troianos. Naso. Ille perosus opes. ¶ Coepi cum oe diphthongo a coepio antiquo/pro incipio. quod apud antiquos in vsu erat. Teren. in adel. Sex totis mensibus obsecisse quam hic ceperet. Cato. Cepiam seditiosa verba loqui. Nunc preterito eius pro presenti vtimur cum deductis ceperam perim. pisse. ro. pisse. ceptum ire. Et ceptum/pti. quod est principium. Ouid. Dij ceptis aspirate meis. Cœpe cum ae diphthongo est preteritum solum a capio. vnde captus participium. sed a coepi coeptus. Osus. Perosus Coepi.

Quæsumus a queso, sed quesit quesere raro.

¶ Queso vox presentis indicatiui dat solum quesumus pro rogo et rogamus. cetera exoleuerunt. Politianus per i/quesimus scribit. Olim enim integrum fuit queso/sis/quesiui/quesitum vel quesum. author est Niniuita. Infinitiuum quesere. Queso.

Inquio siue inquam presenti quis quit iuntque.

Perfecto inquisti simul inquit. sicque futuro

Format ies vel iet, modo & inque iatque secundo.

Inquiat optantis tantum deflecte futuro.

Participans dat iens/nec in vsu plura reperta.

¶ Cice. de se. Ne inquit et inquam sepius interponerentur. Cice de ora. li. ij. Aucupari verba oportebit/inquio vt ea que sunt frigidiora vitemus. Persius. Hoc iuuat hic inquis/veto quisque faxit oletum. Iuue. Quando artibus inquit honestus. Cice. in verrem. Vbi sunt Pamphyle inquiunt scyphi. Idem. ij. de ora. Tu vero inquisti molestus non eris. Inquies inquiet. Inquam apud Boetium frequenter occurrent. Inquam etiam interdum significat dixi. Teren. Ab te emittere inuitum eam inque. Cice. in. iii. li. ad heren. Quid enim tibi vis aliquis inquiat. Plau in aulu. Ita dij faxint. inquito.

Sodes pro si audes. capesis/pro cape si vis.

Sultis/si vultis. sis si vis. iunge appage(&)sis

Pro remoue si vis, voces suut imperitantis.

¶ His defectiuis vtuntur poete/et comici presertim et interdum alij ad vitandum arrogantiam: quia superbum foret maioribus imperare. Et quia crebra sunt/non opus erit testimonijs. Apagesis pen. cor. significat abduc/vel remoue si vis. secundum Niniuitam caue si vis. Apuleius. Apagesis iam cruentos deos. Metri causa interposui et/syllabicon per Tmesim.

Noctescit ningit lucescit sicque diescit.

Atque gelat ternæ hec impersonalia vocis.

¶ Hec impersonalia (authore Phoca) carent futuro imperatiui/gerundijs/et participijs.

¶ Annotatio.

¶ Explicit et expliciunt solus Alexander ponit: quod a probis authoribus censentur barbara. Nam latini dicunt liber est explicitus/aut finitur. Marci. in apophoretis. Versibus explicitum est omne duobus opus.

¶ Annotatio de antiquatis.

¶ Si quis omnem antiquitatem diligenter perscrutari vellet multo plura inueniret anomala et eclyptica. Vt excessis/pro excedas. irritassis pro irrites. prohibessis/pro prohibeas. locassis pro locaueris. dias pro des. credias pro credas. supplicassis/pro supplices. negassis/pro neges. taxis/pro tangas. adassint/pro adigant. sine numero id genus alia sunt apud Plautum et vetustissimos. vt vitet pro veniat. Plau. Dij te seruassint.

Idem. Id Juppiter prohibessit. Teren. Caue quoq; ex isthoc excessis loco. pro excedas. Uarro. Caue meū taxis librū. Que omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer/simplex nunc abdicat vsus.

Hec simplicia dor et der passiuū a do das. for faris. furo .i. insanio. fer a for faris/ in coniunctiuo non sunt in vsu. sed in compositione vsitantur. vt pessundor/affor.

De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac & fer/dico duco facio fert

Donant cum natis. facio formant fice nata.

Hec quattuor verba patiuntur apocopen in scd'a singulari imperatiui modi tātū nā in plurali integrā seruāt formam: vt a dic dicite. duc ducite. fac facite excepto hoc vbo fer a fero qd facit ferte. Similiter cōposita eandē apocopen patiunt: vt adduc adducite. pter facio cōposita q̄ integrā seruant formā. vt efficio effice confice.

De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.

Verbis quæ primi flexus ui pręterito dant

vt amasti pro amauisti. amastis pro amauistis.

Pręterito numeri persona vtriusq; secunda

vt amarunt pro amauerunt.

(Vi dempto)& terna plurali syncopa fiat,

vt amaram/amassem/amarim/amaro/amasse. in oibus personis.

Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis,

vt cupiui/audiui.

Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant

vt cupij/audij. in oibus personis vtriusq; numeri.

Pręterito(subtracto u)syncopa fiet vbiq;

cuperam.issem.rim.ro.isse. audieram/issem/erim/ero/isse.

Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis

triui.siui.

Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est,

a scio. a noui. a flo. a fleo.

Ni scisti nosti flasti flesti. tamen isti

Marcialis. Equora per sciylle magnus comes exulis isti.

Pro iuisti legitur, dixti generis reliqua eius

Teren. Hui dixti pulcre.

Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas.

De verbis anomalis.

Uerbū anomalū vel anomie/est qd cōtra aliorū regulam formatur. vt Sum/es/fui. Sum sic declinatur. Sum es est. plurali sumus estis sunt. Imperfecto erā eras 7c. Perfecto fui fuisti 7c. cū ductis fueram. erim/issem/ero/isse. habet pteritū ab antiquissimo
Fuo. vbo fuo/is. i. sum es. Cuius adhuc aliqua reperiunt apud Plau. 7 ipm etiā Vir. enei. xi. Tros rutulusve fuat nullo discrimine habebo. Plau. in Am. Ne quisq; tā audax fuat homo. Idē in cap. Caueto ne iratus fuas. Futuro ero eris 7c. Imperatiuo mō
Site. sis vel es sit. plurali sim9 sitis vel estis (aliqn site) sint. Terē. in an. Bono animo es. Vir. huc ades o formose puer. Plau. i Curgu. Site mihi volētes ppitie: sed exoleuit. Futuro esto. plurali simus estote sunto. Optatiuo essem esses 7c. Futuro optatiui 7 psenti cōiūctiui sim sis 7c. Infinitiuo presenti esse. pfecti fuisse. Futuro futurus. Ens i vsu doctor. nō est. a dialecticis vsitatum. Sū caret gerūdijs et supinis. Potēs nomē est

partici. ꝯo pr̄sens et absens. Cetera cōposita carēt gerūdijs participijs ⁊ supinis
¶ Adsum ades adest. assumus adestis assunt. Imperfecti aderam. ꝑfecti affui. af-
fuerā. adero. Imperatiuo adsis vel ades (nō assis). Sic prosum prodes prodest. ⁊c̄.
profui. ⁊c̄. Possum potes potest possumus potestis possunt. poteram. potui. potero. Adsum.
Ueteres dicebant potessim. potessem. ⁊c̄. pro possum possem. Et potestur poteratur
possetur. ꝑ potest poterat posset. his et silibus scatet Plautus. Celi⁹ cū suis cōtēpo-
raneis. Reliqua cōposita declinantur vt sum. ¶ Uolo vis vult. Pl̄ali volim⁹ vultis
volunt. Imperfecto volebam bas bat ⁊c̄. Perfecto volui isti ⁊c̄. cū suis deductis. vt
voluerā. erim. voluissem. voluero. Futuro volam les ⁊c̄. Imperatiuo caret. q̄ꝛ volun
tas est libera neqꝫ imperari potest. Licet Diomedes dixit volito tote. Alij fac ve-
lis. non sunt in vsu. Opta. etiā vellē les ⁊c̄. que voces sunt imperfectiui subiūctiui. ⁊.
futuro optatiui velim velis ⁊c̄. Infinitiuo velle. Supino ⁊ gerūdijs caret. teste Pho
ca. Licet aliqui (nullo authore) dicant volitum voliturus.
¶ Malo mauis mauult. Plurali malumus mauultis malūt. Impfecti malebā per-
fecti malui. cū deductis malueram. maluerim. maluissem. ro. Futuro malem les. ⁊c̄. Malo.
Quinti. li. j. Qui grecā figurā / nō latine: sed citra reprehensionē loquetur. Impa. ca
ret. Opta. mallē maluerim. maluissem. malim. ꝯiuncti. malim. mallē. rim. luisse. ero.
Infini. malle. maluisse. ceteris caret. Leges apud vetustissimos non imitanda ma-
uelim et mauellē. Plau. in aulu. Mori sese mauolet. Idē in Amphi. Experiri isthuc
mauellem. ¶ Nolo similiter inflectitur. Nolo nōuis nōuult. nolimus nōuultis nolūt. Nolo.
Imperfecto nolebā. preterito perfecto nolui. noluerā cū alijs deductis. vt noluerim
luissem. ero. luisse. Futuro nolam les ⁊c̄. Imperatiuo noli nolite. futuro nolito tote.
Optatiuo nollē. noluerim. luissem. futuro nolim. Cōiūctiuo nolim. nollē. erim. luisse.
ero. Infinitiuo nolle. noluisse. reliqua non sunt in vsu. ¶ Fio (.i. efficior) fis fit. ni mo-
re quarte ꝯiugationis. irregulariter tamen. Preterito factus sum cū deductis tem
poribus. Impatiuo caret vel ſm quosdam mutuatur a futuro optatiui fias / fiat. ⁊c̄.
Nā fi fite et fitote raro nisi apud antiquos leguntur. vt apud Plautū ⁊ Catonē. Ue-
teres fitur et facitur ⁊ facessetur ⁊ alia multa dixere (vt probat Priscianus) que ex-
leuerunt. in reliquis fio per quartam coniugationem declinatur.
¶ Eo et queo per quartā ꝯiugationē ⁊ nihil anomalū habent: nisi ibam / quibā / ibo Eo. Queo.
quibo. ⁊ in quibusdā tꝑibus. vt pꝰonis scdam vocalē pro tertia. vt Eo is it. pl̄ali im⁹
itis eunt. Imperfecti ibam. perfecti iui. cū alijs deductis. iueram. issem. rim. ro. isse.
Futuro eam ies iet. ⁊c̄. sed vsitatius ibo / bis ⁊c̄. Quanqꝫ antiqui illud futurū in ibo
enunciauere. iam tamen exoleuit: nisi in ibo et quibo. Cecilius. audibis male si ma
le dicis mihi. Proper. Lenibunt tacito vulnera nostro sono. Apud Plautum est fre-
quens. Imperatiuo I eat. eamus ite eant. Futuro ito eamus itote eunto. Opta. irē
iuerim. iuissem eā. Cōiū. eā. irem. iuerim iuissem. iuero. Infinitiuo ire. iuisse. iturū
esse. Gerūdia eundi / do / dū. Supino itū itu. Participia iens iturus. Sic et queo va
riatur. Cuius gerūdia non legimus / sed nec a veneo participia.
¶ Edo es est. In pl̄ali edimus editis edūt. Edebā. edi. ederā. edā. Impatiuo es vel Edo.
ede edat. pl̄ali edam⁹ este vel edite edant. Futuro esto vel edito. Pl̄aliter edamus Es / vel ede.
estote vel editote. edūto vel tote. Opta. ečm. ederim. edissem. edā. Cōiūc. edā. essem.
ederim edissem. edero. Infi. esse. edisse. esurū esse. Gerū. edendi / do / dū. Supi. esum. fu
rari⁹ estū / stu. Parti. edens. esurus vel estur⁹. Passiuū ei⁹ regulare est. nisi q̄d estur ꝑ
edit̄ d̄r. Cōposita eius eandē sequūtur formā ſm quosdam: vt comedo comes comest
Exedo exes exest. Uirg. iiij. eneid. Quid delubra iuuāt: est mollis flāma medullas.
est ꝑ edit. Idē in geor. Ut mala culmos eēt rubigo. esset ꝑ comederet. Plau. i milite
Es / bibe. es. i. comede. Mar. Si vis esse satur / nr̄m potes esse papū. Oui. j. de ponto.
Estur vt occulta viciata putredine nauis. Plau. veniat senex quē absente comes. Ci Estur.
ce. ꝑ hortē q̄ sepe ipse comest. Idē. Egritudo lacerat / et exest mentē. Ply. Comesse fe- Comest.
tus sub⁹ / non est prodigiū. Cice ꝑ sextio. et bona sol⁹ comesset. Idē. ꝑ L. Flac. Qua- Exest.
si bona comesse Rome nō liceret. Apud veteres edo regulariꝭ declinabaꝭ teste Ser-
uio sup illud. v enei. Nō media de gente phrygū exedisse nephandis. vbi etiā d̄t es
a sū corripi / ab edo ꝑduci. hiero. in sacris qnqꝫ vetustā ꝯiugationē imitaꝭ. vt in illo
qs plantat vineā et de fructu ei⁹ non edit. alibi. Uincenti dabo edere de ligno vite.
Seruio ꝯsentit Diome. vñ meli⁹ dicem⁹. comedo comes / q̄ꝫ comedo comedis.
¶ De ijs verbis que in prima persona dupliciter efferuntur ⁊ idē signt.

to be harde.
to make harde. cōiugationis. vt dureo. densco.
Sunt duro & denso primæ, per eoq; secundę.
.s. passiua.
Sunt primę actiua hęc, quando sunt neutra secundæ.
.i. cōgrego .s. cōiugationis. to vnyte or knyt togyder.
Est vno primę, sed crebrius vnio quartæ.

¶ De verbis tā primę q̄ tertię cōiugationis in prima persona confusis / in significatione diuersis.

Primi nunc flexus sunt isthęc / nunc quoq; terni.
las (to call) das (to cōmaūde) las (to speke to) ras (to lokke) das (to laye a groūd warke)
lis (to dryue) dis (to ete or chue) lis (to dryue) ris (to sowe) dis (to powre)
Appello mando compello sic fero fundo
to saye. to dedycate. to wyll.
Dic dico dicis / dico sicq; dicas, volo visq;
to flye. to bequethe. to rede.
Dic volo sicq; volas, lego legas, lego gisq;.
Esto lauo primæ, ternę quandoq; repertum.
Lauo. Dic pinso pinsis, legitur pinsas quoq; raro.
¶ Lauo olim erat terne. Hora. Phebe qui tante lauis amne crines. Idem. Ora manusq; tuas lauimus Feronia lympha. Similiter pinso nisi tertie, olim erat prime. Calphurnius. Dicitur & nigrum pinsare legumine panem.
to swage. to cut. to kyll. to bete. to gyue place.
Sedo per s / primę, cedo per c / quoq; ternæ.

¶ De ijs quæ sunt tam secundę q̄ tertię cōiugationis.

Nunc terni flexus, nunc sunt hæc verba secundi.
& tergeo. caueo. strideo. fulgeo. to behote.
Tergo cauo strido sic fulgo ferbeo ferbo
conniueo. excello. sorbeo. oleo. frigeo.
Conniuo excello sorbo iungas olo frigo
Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶ De ijs quæ confusum habent præteritum.

Preteritum retinent confusum quæ comitantur.
Pasco pauet paui dant, cresco cernoq; creui.
Pendeo pendo pependi, tendeo tendo tetendi.
Mulceo mulgeo mulsi, luceo lugeo luxi.
Vult acet ac acuit acui, pateo patiorq;
Et pandor passus, frigo cū frigeo frixi.
Versus formabunt ambo verror quoq; vertor.

FINIS.

¶ Lōdini in ędib9 VVinādi de VVorde. xxv. supra sesquimillesimum nostræ redemptionis anno.